

maj 2020

Atlantik 2020

Kanarski otoki

1. maj 2020, petek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Danes sva seveda morala preizkusiti žar z novo improvizirano kupolo.

Stvar dela, čeprav ne peče tako enakomerno, kot originalna verzija. Originalna kupola je bila bolj stožičasta, ta je bolj ploščata. Zato je originalna prišla bližje plamenu - verjetno točno na točko najvišje temperature, se posledično bolj segrela in bolje pekla.

Bila ja tudi narejena iz debelejšega materiala, kar verjetno pomeni, da je bolj enakomerno oddajala toploto.

Zdaj je tako, da žar peče bolj 'kolobarjasto'. Povsem ob robu ni prav vroče, par cm bolj proti sredini je najbolj vroče, sama sredina pa spet ni zelo vroča.

Ni idealno, a ko se bom na to navadil se bo dalo prav v redu speči kosilo.

Danes je čisto solidno uspelo, a sva imela bolj začetniško varianto - pleskavice in pečene malancane. Pri tem težko kaj zafrkneš.

Veter še vedno kar pošteno vleče in trga zastave na barkah.

Jaz v marini zastave ponavadi kar zvijem. Vidim, da imajo skoraj vsi že precej scefrane zastave po skoraj dveh mesecih karantene. Recimo, ko sva prišla, je bila sosedova španska zastavica povsem nova. Ko so oni pred par dnevi odpluli je pa pol zastave že manjkalo. Pri marsikomu lahko zgolj še ugibaš kakšna zastava je visela tam, dokler je ni veter razcefral in zdaj vihra le še nekaj pramenov obledelega blaga.

Za nenavtike: Na barki mora biti izobešena zastava države, kjer je barka registrirana. Ta je obešena na krmi. Obešena mora biti še zastava države v kateri se nahajamo. Ta mora biti obešena na desni strani jambora, tipično pod prvim križem. Lahko pa so izobešene še kakšne druge zastave: Recimo klubske, ali pa zastave držav, od koder je posadka na barki. Te so lahko izobešene na levi strani jambora.

Hec je s temi zastavicami. Pri vseh visokih stroških navtike nas moti to, da je treba menjati zastavico, ki stane par evrov. Kruzerji izumljamo vsemogoče načine, kako privarčevati nekaj drobiža. Jaz na primer zastave večkrat zvijem, če ne plujem.

Eni na primer sami šivajo zastave, kar še nakako razumem za enostavne zastave - recimo navadna trobojnica. Manj mi je jasno, kako to delajo za bolj zapletene zastave (na primer grbi, zapletene oblike, ...)

Prijatelji Nemci pa so recimo dali narediti nemško zastavo, ki je dolga nekaj metrov in široka pol metra. Navita je na drogu in odvijajo jo ravno toliko, da je oblika prava. Ko se zadnjih recimo 10 cm straga enostavno odrežeta 10 cm in odvijeta naslednjih 10 cm z droga. Zaradi grba se tega s slovensko zastavo ne da narediti.

Sicer smo pa dočakali vsaj delno sproščanje ukrepov.

Ni sicer nekaj takega, česar bi se veselil, a je boljše, kot nič (kako globoko smo padli).

Z jutrišnjim dnevom lahko tudi odrasli gremo ven, a so hude omejitve:

- Samo enkrat na dan

- Bodisi med šesto in deseto uro zjutraj ali pa med osmo in enajsto zvečer.

- Ne več kot en km od bivališča.

Vmesne ure so rezervirane nekaj za osebe nad 70 let, nekaj za otroke do 14 let.

Torej se za naju ni kaj dosti spremenilo. Do desetih še jutranje kavnice ne spijeva, torej bova jutranji termin verjetno preskočila. Ob osmih zvečer je pa že tema.

Omejitev enega km je tudi precejšnje razočaranje. To je ravno do konca marine in mogoče še 100m naprej. Izgleda, da bo trgovina še zmeraj glavni sprehod.

Lanzarote ima krasne sprehajalne poti izven mesta, a ljudje do njih ne bodo smeli, saj so več kot km od stanovanj. Namesto, da bi se sprehodili po divjini na svežem zraku bodo morali na sprehod v mestu, kjer lahko pričakujemo gnečo. Priporočljive so maske in obvezna je razdalja 2m od vseh ostalih ljudi. Po moje je ukrep precej zgrešil namen s tem, da je ljudi omejil na gnečo v mestu.

No, bomo videli, kako bo to v praksi.

2. maj 2020, sobota

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Danes sem vstal malo prej, kot ponavadi, da pomolim glavo v 'svobodo', ki so mi jo milostno podelili med 6:00 in 10:00 zjutraj.

Nisem šel daleč, le proti pomolom, kjer pristajajo kruzerice. Od tam se namreč vidi morje.

Prav smešno je, da živim na jadrnici, na vodi, a ne vidim odprtega morja. Vidim le tale zatok v katerem je marina.

Na zahodu je otok, na vzhodu pa je sicer morje, a se ga ne vidi, ker je vmes zid, ki se vzpenja kakih 6m nad cesto oziroma skoraj 10m nad morjem in brani cesto in marino pred visokimi valovi z morja.

Le čisto na koncu, pri kruzerkah ni zidu. Žal so prej vrata, ki so bila zaklenjena.

Čez dan je Lili oprala nekaj perila, jaz pa sem malo pospravil po barki. Preizkusil sem razsoljevalnik in deluje solidno. Sicer nima take urne proizvodnje vode, kot bi jo naj imel po podatkih proizvajalca, a voda je hladna. Najin watermaker je odvisen od temperature vode. Višja, kot je temperatura, manjša je površinska napetost (morda se spremeni viskoznost) vode in večja je proizvodnja.

Zvečer sva šla pa z Lili skupaj na sprehod. To je prvič po več kot 40 dneh, da smeva oba skupaj z barke in to kat tako, brez 'nujne nabave hrane'.

Nemec ene par bark naprej po pomolu je šel ven prezgodaj in potem se je čudil, da ga je ustavila policija.

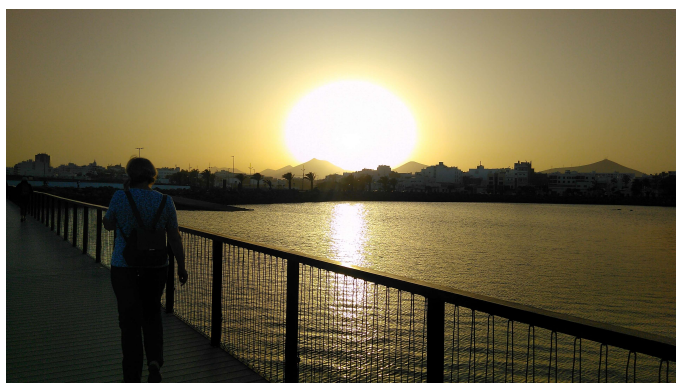
Danes je vendar prvi dan možnega izhoda in jasno je, da bodo poizkušali držati red. Če danes dopustijo anarhijo, Špancev ne spravijo več nazaj v okvire. Nekaj pred osmo zvečer je policija vozila povsod naokrog, celo sirene so eni prižigali, da bi poudarili svojo prisotnost.

Zunaj je bilo kar nekaj ljudi. Ogromno je bilo kolesarjev in tekačev, dosti tudi sprehajalcev. Eni z maskami, eni brez. Maske so uradno priporočene, niso pa obvezne. Midva nisva imela maske, sva se pa držala stran od ostalih ljudi, kolikor je bilo možno.

Policije v avtomobilih je bilo veliko. Vsakih nekaj minut je mimo pripeljal kak policijski avto. Tule imajo tri policije (in pomorske sploh ne štejem zraven): Zvezno špansko policijo, regionalno kanarsko policijo in neko lokalno, ki je morda mestno redarstvo.

In ker je Arrecife majhno mesto je povsem možno, da je bila v mestu le po ena patrulja od vsake policije, a so prišli mimo vsakih nekaj minut.

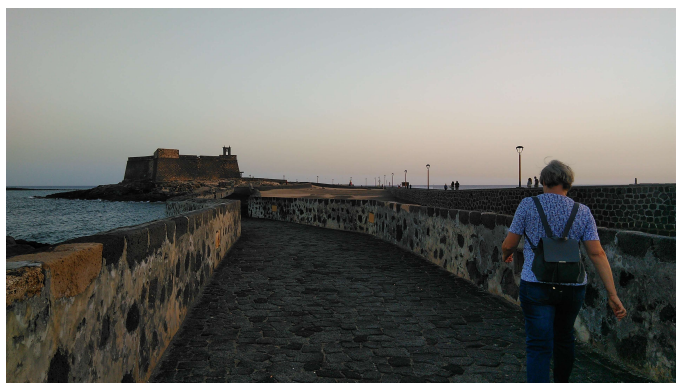
Za 50% sva prekoračila dovoljeno razdaljo, več se nama ni dalo. Saj je jutri še en dan.

Sonce je ravno zahajalo, ko sva smela na sprehod.

Sicer sva bila na sprehodu skupaj, a je bila Lili v začetku na telefonu. Španska vlada pač ne upošteva, da Lili vsak dan govori z mamo.

Do trdnjave in nazaj sva šla. Ena urica.

3. maj 2020, nedelja

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Začetniško navdušenje me je očitno minilo že po enem dnevu.

Danes je drugi dan, ko se smemo sprehoditi po okolici, pa sploh nisem šel z barke.

To me spominja na tisti vic, ko se eden pritožuje, da so fitnesi že cel mesec zaprti, ter da komaj čaka, da se odprejo, saj ni bil v fitnesu že 4 leta.

Danes sem preizkusil eno rešitev, za katero nisem bil prepričan, če bo uspela ali ne. Ni uspela.

Za toplo vodo imamo na barki 40l bojler. Ta se greje preko spirale z odpadno toploto motorja (kadar motoriramo) ali z električnim grelcem, karat smo priključeni v marini na elektriko.

Sedaj imava odlične sončne celice, ki so dimenzionirane za pasaže in delno oblačno vreme in močne akumulatorje. Ker je hladilnik zdaj tako učinkovit nama energije ostaja na pretek.

Pa sem razmišljal. . . .

Imava 1000 W inverter. Ta pretvarja 12 V enosmerne napetosti iz akumulatorjev v 220 V izmenične napetosti. Zdrži tudi kratke obremenitve večjih moči. Nekaj sekund do 1500W se mi zdi.

Grelec v boilerju je 1200 W (220 V).

In sem poizkusil, če lahko grelec dela iz invertera.

Itak ima inverter vse mogoče zaščite pred kratkim stikom ali pregretjem.

Stvar nekaj sekund dela, potem se vklopi ventilator v inverterju, dela še par 10 sekund, potem ga termično varovalo vrže ven.

Tudi tok, ki gre iz akumulatorjev je hud: Čez 100 A, ker je še nekaj izgub. Polovico od tega sicer direktno nadomeščajo celice, a 50 A črpamo iz zaloge akumulatorjev.

In razmišljam dalje: Grelec je navaden upor. Samo žica, ki se segreva zaradi toka, ki teče skozenj.

Če dam v tokokrog diodo bom pri izmenični napetosti porezal polovico sinusne krivulje. Grelec bo potem imel samo še 600 W moči.

V ta namen sem včeraj tako besno pospravljaj barko, ker sem vedel, da se mi nekje še valja kakšna močnostna dioda. In sem jo našel. Zato danes stvar preizkusim.

Ko zadevo sestavim (ni treba povdariti, da je vse skupaj pod posteljo, in da je treba razdreti pol barke) in priključim, začne grelec greti.

Sončne celice zagotavljajo skoraj dovolj energije, nekaj malega dodajo akumulatorji. Dioda zdrži (na strani 200V je seveda tok precej manjši, kot na strani 12V). Na prvi pogled izgleda, kot, da bo delovalo.

A inverter ima čuden zvok - nekaj brni in to ni običajni 50 Hz zvok. Ta je nekako bolj čuden. Hladilni ventilator invertera se ne zažene, torej se inverter še ne greje tako močno. Vendar ga avtomatika izklopi. Potem ga spet vklopi, a ga hitro spet izklopi nazaj. Eksperiment prekinem, dokler še imam delujoč inverter.

Hja, to je tisto, česar nisem znal teoretično ugotoviti. Lahko bi delalo, lahko pa, da ne bi.

Res je povprečna izhodna moč bila le 600 W, gre za navadno rezistivno breme brez špic, a je bilo v resnici 0 W v enem delu sinusne krivulje in 1200 W v drugem delu krivulje.

Skratka 50 krat na sekundo je bila moč 0, 1200, 0, 1200, 0, 1200, . . . in tega inverter očitno ne mara.

Škoda.

Če bi to delovalo bi lahko enostavno rešila ogrevanje vode na sidrišču, kadar je sonca v izobilju.

Zdaj imam več možnih rešitev:

1. Zamenjam 1200 W grelec s 600 W (tak obstaja, a morda ne na Kanarskih otokih) in grejem vodo preko invertera.
2. Zamenjam grelec z 12V grelcem. S tem bo manj izgub, a ne vem, če obstaja s takimi navoji. Moram še raziskati.
- 3) Kupim črn plastičen meh, ga vržem na streho in ogrevamo vodo s soncem (solarni bojler). Poceni a ne najbolj praktično.
- 4) Pomivamo posodo in se tuširamo s hladno vodo (kar poleti ni tako huda omejitev)

To, da bi na sidru gonil motor, da bi s tem segrel vodo mi pa ne pade na pamet. Tega nikoli nisva delala, čeprav je to najenostavnejša rešitev, a je hkrati najbolj obremenjujoča za okolje (Co2) in neugodna za nos, ušesa in denarnico.

No, saj tule v marini s tem nimava problemov, ker imava elektriko iz marine. A ne mislim biti celo življenje v marini.

Upam, da se kmalu lahko kam premaknemo. Bomo videli.

4. maj 2020, ponedeljek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Že zjutraj me pozdravi nekaj mailov na temo gretja vode. Neverjetno.

Eni res sproti berete moj dnevnik in pri tem celo uporabljate glavo.

Zdaj edino ne vem, ali je moj dnevnik mogoče celo zanimiv, ali pa res nikjer ni nič za prebrat, kar ni o virusu.

Hvala vsem za komentarje in predloge. Kar nekaj idej je dobrih.

Najučinkovitejša je verjetno tista s solarnim kolektorjem (malim radiatorjem, pobarvanim na črno in zaprtim pod steklom) in malo obtočno črpalko.

To bi dolgoročno rešilo problem, a se meni zdi rešitev preveč zapletena za nekaj, kar ni pereč problem.

Kolektor bi bil malo v napoto, cevi bi bile dolge, kar je povezano s težavnostjo izvedbe, z izgubami pri prenosu in posledično z dodatnim gretjem notranjosti barke ravno takrat, ko je to najmanj zaželeno.

Trenutno pri meni vodi ideja z regulatorjem napetosti (hvala Tone).

Če bi bile razmere normalne bi bil le 10€, par klikov in nekaj čakanja oddaljen od rešitve.

Potem bi lahko s potenciometrom nastavil napetost na grelcu točno toliko, kot bi želel In to iz udobja navigacijske mizice. Montaža bi bila super enostavna.

Za predstavo: Napetost 0V pomeni, da grelec ne greje. Napetost 220V pomeni, da grelec greje s 1200 W moči.

Napetost nekje vmes pa pomeni tudi moč nekje vmes. Relacija ni linearna, a nič zato. Z vrtljivim gumbom bi lahko nastavljal porabo točno tako, kot bi hotel.

Če imam na primer sončnega presežka 400 W nastavim grelec na moč 400 W. Če je presežka le 200 W samo zavrtim gumb in nižam napetost dokler ni moč grelca le še 200 W. Če sončnega presežka ni, se tuširamo s hladno vodo.

Žal pa razmere niso normalne in dostava traja zelo dolgo.

Španija tudi sicer ne slovi po hitri dostavi. V čisto normalnih razmerah sem lani en mali paketek, ki je bil poslan sredi septembra dobil šele enkrat oktobra. Skoraj mesec dni so rabili, pa je bilo to vse na celini. Tule mi v čendleriji pravijo, da rabijo 3 tedne za dostavo nečesa, kar imajo na zalogi v njihovem skladišču na celini.

In čez en mesec midva ne bova več tukaj, zato pač ne morem naročiti tistega regulatorja ali česarkoli drugega.

Do danes sem tudi živel v zmoti, da lahko kadarkoli odpluješ. To očitno ni res. Celo za to, da odpluješ iz marine rabiš dovoljenje kapetanije.

Francoze, ki so odpluli na Madeiro pred par dnevi je obalna straža prestregla 5 milj od obale.

Imeli so sicer dovoljenje za odhod, a ni bilo natisnjeno. Zadrževali so jih celo uro, dokler niso na mail dobili potrditve, da je dovoljenje v redu.

Ni mi povsem jasno, kaj je namen tega.

Ali ni, kar se korone tiče, za Kanare najboljše, da odideš in imajo en problem manj.

In kaj, če ne bi imeli tega dovoljenja? Ali bi morali nazaj v pristanišče? Ja potem se pa res poveča možnost okužbe.

Tile ukrepi so povsod po svetu precej skregani z logiko. Ko sem prebral, da so v Sloveniji odprli cerkve, šol pa ne, sem mislil, da se hecajo. Pa se ne. Samo norca se delajo iz folka. Ko se je tričlanska družina iz barke v marini z letalom spravila domov so morali na letališče s tremi taksiji!

Kakorkoli, mi se bomo čez en teden lahko že premikali z barko. Zaenkrat le po otoku, čez 14 dni po pokrajini in 14 dni po tem po vsej Španiji. Juhu, končno!

Razen seveda, če se situacije poslabša.

Portugalska se bo morda odprla 18. maja. Če bo to res in seveda, če bo vreme za to bova okrog 15 maja lahko odplula proti Madeiri. Če se Portugalska ne bo odprla je pa opcija povratka na celinsko Španijo. Bomo videli.

V teh razmerah si ne upam čez lužo.

Skoraj celi Karibi so v hurikanskem pasu in zdaj se začenja sezona hurikanov, se pravi tam nimamo poleti kaj iskati. Itak so pa praktično vsi otoki zaprti. Južna in centralna Amerika pa ima trenutno povsem negostoljubne ukrepe grede obiskovalcev. Vsaj tisto, kar sem prebral. Mogoče je kje kakšna izjema za katero ne vem.

Vse bolj kaže na to, da bomo poleti v Sredozemlju.

Sicer je tu vsak dan bolj toplo. Danes je bilo cel dan 27°C in že iščemo senco.

Še Lili je šla v kratke hlače. Škoda, ker se voda ogreje šele avgusta ali septembra. Tale Atlantik je mrzel. Se pa zato dobro spi, ker hladna voda lepo hladi notranjost barke in ni vroče.

Na, pa spet nimam nobene slike.

5. maj 2020, torek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Že dalj časa vsak dan poganjava ta velik kompresor hladilnika, saj imava le tako skrinjo dobro zmrznjeno.

In to je zdaj treba, saj imava nekaj zmrznjene zaloge. Še najbolj je delikaten sladoled. Ponavadi imava kakšno škatlo lučk v skrinji.

Če je temperatura okrog -5 so lučke čisto mehke. Rabijo nekje med -10 in -15°C, da so trde.

Zato goniva ta velik kompresor.

Danes dopoldan, ko je bilo sonce že bilo dokaj visoko, akumulatorji pa še v absorpsijem statusu polnjenja in sem prižgal ta velik hladilnik. Inverter z računalniki je bil tudi prižgan. In MPPT kontroler je pokazal, da proizvajamo do max 645 W!

Noro! Imamo celice, ki so nominalno močne 610 W in kontroler, ki nominalno zmora 40 A. Napetost je bila 14,6 V in tok 44 A.

Res je bilo vse merjeno na MPPT kontrolerju in je še nekaj izgube na kabljih, a tako visokih števil še nisem videl. To je vse daleč nad pričakovanji.

Aha, tule sva sicer v marini a razen za gretje vode in za pralni stroj uporabljam za vse drugo sončne celice. Šele po sončnem zahodu se iz inverterja preklopim na marinsko elektriko.

Danes sem očistil mrežico zajema vode hladilnika. Kar dosti tujkov je bilo notri. Od nekega rjavega blata do koščkov vulkanskih črnih plavajočih kamenčkov.

Danes sva se tudi odločila, da si dava narediti pokrove čez palubna okna. V marini je en Francoz, ki popravlja jadra in podobne zadeve in nama bo to naredil. Bomo videli, kako bo izpadlo. Dala bova belo Sunbrela blago, da ne bo v barki čisto temno. S temi prevlekami bova reševala dve nevšečnosti: Puščanje vode in vročino od sonca.

Če dobro pomislim bi lahko rešila še eno stvar: Pozimi bi lahko pod prevleko dala 10 mm armaflex in bi še zmanjšala ali odpravila kondenz in zmanjšala toplotne izgube. A prava rešitev za tovrstni problem je to, da barko premakneš nekam, kjer o gretju ni potrebno razmišljati. Pred časi so eni prijatelji, kruzerji, rekli, da nimajo gretja, saj če bi ga morali vključiti bi to pomenilo, da se nahajajo na napačni geografski širini.

Slike danes so pa spet le za tehnike. Se vidi, da ne slika Lili.

Filter grobih delcev je pod umivalnikom pri ventilih prepustov (skožnikov).

Notranjost filtra je precej rjava.

Nekaj svinjarije je pa bilo notri.

Po čiščenju je spet vse v redu.

6. maj 2020, sreda

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Francoz je prevleke za palubna okna že naredil.

Ko je naredil prvega je prišel pomerit, potem je naredil še 3. Zdaj imava 4 prevleke za pet oken.

Ni namreč imel dovolj materiala za še eno okno. To mi je povedal že včeraj. Ker nov material lahko nabavi šele v ponedeljek smo se zmenili le za toliko oken, kot jih bo lahko naredil.

Midva sva hotela namreč v ponedeljek odpluti, a so se zadeve spremenile.

Lokalni kavboji si zakone namreč razlagajo po svoje, ali pa smo vsi v marini brali fake news in napačne prevode španskih ukrepov. Po interpretaciji pomorske policije se v ponedeljek še ne bo smelo izpluti in pristati nazaj na otoku.

Lahko pa bodo šli trenirat športni jadralci in celo šola jadranja, ki uči po RYA motologiji bo lahko imela praktične vaje.

Meni se zadeva zdi zrela za presojo skladnosti z izdanimi ukrepi ampak kaj, ko bi proces trajal predolgo, da bi bila zadeva smiselna. Dva tedna kasneje bo namreč (vsaj tako kaže sedaj) možna plovba po Španiji brez omejitev.

Razen, če ne bo kak preveč pameten pomorski policaj razumel, da to velja le za Špance, ne pa za ostale. Portugalska je namreč naredila to svinjerijo. Razlikujejo med evropskimi državljani. Portugalci lahko plujejo, ostali pa ne.

S tem so se mi Portugalci zamerili in letos pač ne bodo videli mojih evrov četudi takoj odprejo meje.

No, pa tudi, če lokalni šerif ne bi bil tako poln samega sebe v ponedeljek ne bi šli nikamor, saj bodo v ponedeljek, glede na trenutno napoved, valovi večji, kot dva metra. In to v glavnem val od vetra, ki je kratek in strm. Swela bo le pol metra. Več

kot meter in pol vala od vetra pa za slaba sidrišča tule okrog Lanzaroteja ni nekaj, kar bi si želel. Saj bi preživel, če bi bilo treba, ampak če ni nujno, raje v miru spim, kot da se moram držati, da ne padem iz postelje.

Danes sem se še malo klatil po tehničnih trgovinah in očitno z mojo predelavo grelca vode ne bo nič, dokler ne bo možno naročiti s spleta in stvar tudi dobiti.

Vse kaže, da bova tule obtičala še nekaj tednov. Saj dela na barki je dovolj, le delat se mi ne da.

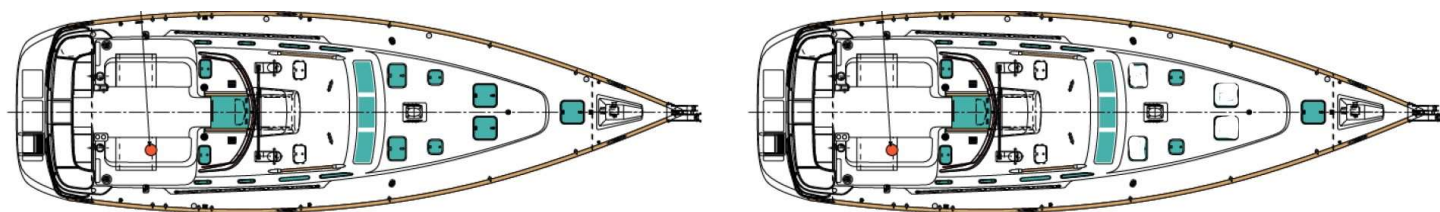
Tale melanhonija vsenaokrog se me počasi že prijemlje.

Se bo treba vzeti v roke, saj to, da moram zjutraj pohiteti, da še ujamem trgovino, ki dela do 12 ure je pa res že kriza.

Ker v tehničnih trgovinah nisem dobil stvari sem pa vsaj prinesel iz Mercadone novo škatlo PataNegre.

To je solidno črno vino in prav spomnil sem se še ene slovenske barke, kjer je PataNegra tudi hišno vino.

Upam, da jim zaloge še niso pošle.

skica palube z okni

štiri okna, ki imajo zdaj preobleko so tule pobarvana na belo.

7. maj 2020, četrtek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Včeraj sem nekaj narobe štel tiste tedne. Ne bo že dva tedna po ponedeljku možna plovba po Španiji ampak bo takrat možno šele po enem otoku ali kraju. Še dva tedna kasneje bi naj sprostili plovbo med otoki in med kraji.

Če prav gledam je to 8. junija.

Edino, kar me malo skrbi je dikcija ukrepa, ki pravi: 'Državljeni in rezidenti se bodo v fazi tri lahko prosto gibali po Španiji'.

Upam, da ne bodo rekli, da moramo tujci pa ostati na enem mestu.

Danes sva zmontirala prevleke palubnih oken. Meni se zdi super. Montaža ni bila lahka, saj je blago trdo in se ne pusti nabrati na robovih. Ampak najina trma je zmagala.

Zamenjal sem dva koleščka navijalne vrvi notranjega prednjega jadra (solent) z aluminijasto rinko. Te rinke se zadnje čase vse več uporabljajo, predvsem na dirkalnih barkah. So zelo dobro polirane in povsem gladke, tako da lahko nadomestijo škripce. Jaz sem tista dva koleščka zamenjal, ker ob močnem vetru začneta včasih tolči po palubi ali po jamboru in delata neprijeten zvok. Rinke so pa čvrsto privezane s tanko vrvico, ki je potem povita, da nestane precej toga povezava. Bomo videli, kako to deluje.

Danes sem se lotil še stare rane. En rezervoar, sva pred leti predela iz vodnega v naftnega. Zamenjal sem vse cevi, pozabil pa sem na tesnilo pokrova odprtine za čiščenje. To je bilo iz gume, ki ni odporna na nafto in je nabreknila in polomila pokrov.

Na Antigui smo tik pred prečenjem Atlantika tako imeli manjšo poplavo nafte.

Zadevo smo takrat sanirali s poliestersko smolo. Oba kosa pokrova smo spojili, zalili s poliestrom in potem uporabili Siko ali karkoli smo že imeli, da smo zadevo tesnili.

Stvar je držala 6 let in pol. Pred pol leta pa je kmalu po točenju nafte v Gibraltarju popustila. Tam sem res natočil do vrha, kar pomeni še en meter višinske razlika zaradi nafte v cevi. To pomeni kar dosti pritiska na tesnila. Po tistem sva imela tudi dokaj živahno plovbo po kratkih strmih valovih. Rezervoar in pokrov sta iz polietilena, na kar se nič zares ne prime in nafta je počasi mezela ven. Zdaj se bom lotil in zadevo še enkrat popravil. Nadomestnega pokrova namreč nikjer ne dobim. Danes sem pisal proizvajalcu. Včeraj sem bil zelo blizu rešitvi - en pokrov je skoraj ustrezal. A skoraj še ni zajca ujel in skoraj ni dovolj dobro za nafto.

A moram napisat, da so zadnje štiri slike od Lili?

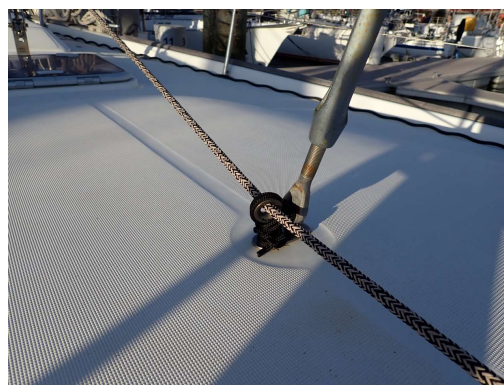
Okno s prevleko - pogled od spodaj. Občutno hladneje je, svetloba pa je zelo prijetna in še vedno je lepo svetlo.

Takole - prevleke na štirih oknih.

Meni se zdijo v redu. Upam, da se bodo obnesle. Plast zraka med šipo in blagom dodatno preprečuje segrevanje notranjosti. Tule sicer to ni problem, poleti pa bomo verjetno veseli tega.

Za navijalec solent jadra sem kolešček zamenjal z dobro drsečo rinko (low friction ring), ker je kolešček občasno tolkel po palubi in delal hrup.

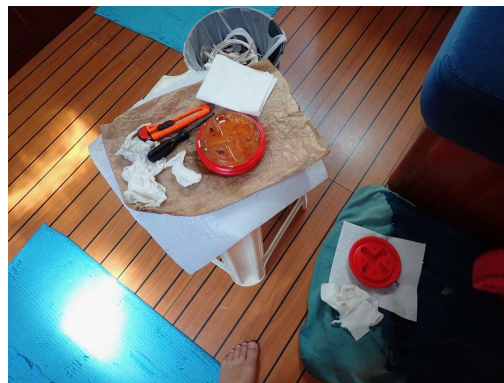
Tudi pri jamboru je zdaj rinka.

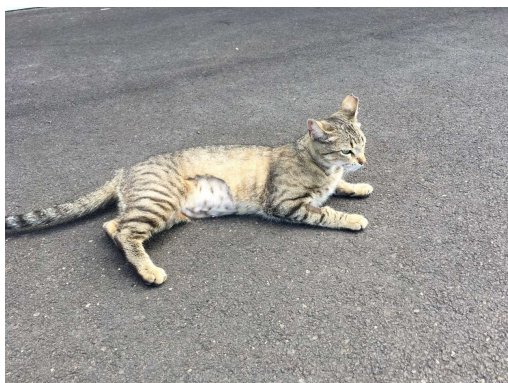
Zlomljena in pred leti popravljena inšpekcijska luknja dodatnega diesel rezervoarja.

Takole je brez pokrova

Tole pa je razstavljen pokrov.

Mucka je lepo okrevala in seski so spet normalni. Na operacijo pa spominja le še malo pobrit trebuh in tačka.

S kužatom sta nerazdružljiva in se ves čas igrata. Muca hodi z njimi na sprehod. Seveda ni na vrvici, a se ne oddaljuje od njih.

Prava šefica marine je.

Cel živalski vrt. Tista bela kepa je tudi pes.

8. maj 2020, petek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Še en lep in topel dan je za nami. Še dobro, da tukaj ves čas piha, da ni vroče.

Dopoldan je Numa (Francoz, ki šiva) prinesel popravljen sprayhood.

Zamenjal je stranska okna, ki so bila res v slabem stanju, saj je sonce plastiko že tako prežgalo, da se je lepila na okvir in ponekod sploh ni bila prosojna ampak povsem rjava in na streho našil še en kos blaga, ki tudi ni bilo v najboljšem stanju.

Zadeva je super, le plastika, ki jo je dal ni najboljša. Sicer se skozi vidi odlično, a je slika popačena. Se pravi plasika ni povsem ravna (ni planparalelna plošča). To mi ni preveč všeč, saj se bojim, da se na razdaljo ne bo videlo recimo druge jadrnice ali ribiškega čolna. Bomo videli, kaj bo iz tega.

Sicer sem se danes ukvarjal z nafto in rezervoarjem.

Iz tanka sem prečrpal vso nafto v kanistre. Nafta izgleda kot nova in v rezervoarju je le nekaj malega smeti. Zelo sem zadovoljen s stanjem, saj ves čas poslušam, kako imajo kruzerji probleme z nafto. Jaz vedno točim pri dokaj renomiranih velikih ponudnikih, če je le mogoče. Ja, eni so se hvalili, da so v Karibih ali Južni Ameriki kupili nafto čisto poceni. Potem pa zapravili celo premoženje za nove filtre in vzdrževanje motorja.

Jaz sem raje kupil solidno nafto za dolar, kot vprašljivo za 70 centov. Je pa res, da sem se ves čas potepal po območjih, kjer je dobra nafta bila na voljo.

Nekaj je verjetno tudi v tem, da sta moja rezervoarja iz plastike in imam bistveno manj kondenza, kot tisti s kovinskimi rezervoarji.

Danes sem izdeloval improviziran pokrov rezervoarja in jutri se lotim montaže.

Malo bom še pogledal naokrog, če kje prodajajo kakšno tesnilno maso, ki je namenjena prav nafti. Na barki imam še pol tube lepila Bison Poly Max. To sem uporabljal pri obnovi kuhinje in hladilnika. Upam, da se še ni strdil. Imal tudi Sikaflex, a Sika baje ni dobra za v nafto, ker izloča neke kemikalije, ki potem škodijo motorju, saj baje lahko zamašijo dize, ker so topne in pridejo skozi filtre. Ne vem, če je to res, a raje ne bom tvegati. MS poymer je baje boljša rešitev.

Bom jutri prilepil kakšno skico in slikico.

Novica dneva pa je, da je bila Lili danes pri frizerju. Ko je šla iz trgovine je vprašala v enem salonu, kjer so sicer strigli moške, a je na lokalu pisalo unisex, če se lahko naroči. Ker se niso razumeli in ji niso znali razložiti, da znajo strič le moške so jo pač ostrigli. 20 minut je počala in bila na vrsti. Malo bolj na fanta so jo ostrigli, a je super. Itak se začenja poletje in je vsak dan bolj toplo. Plačala pa je manj, kot jaz doma plačam za striženje z mašincino.

9. maj 2020, sobota

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Dan je bil posvečen nafti.

Najprej sem preveril, če je oddušna cev rezervoarja lepo prepišna. Zdaj, ko je tank prazen in pokrov odprt je to lažje. Vse je bilo v redu.

Odrezal sem košček cevi oddušnika, da sem podaljšal cev za zajem goriva v tanku.

V navtiki sta prisotni dve šoli o tem, kako mora biti narejen zajem goriva.

Večina zagovarja, da mora biti zajem 5 cm nad dnom tanka, da ne zajemaš smeti.

Jaz sem zagovornik tega, da mora biti zajem čimniže - morda 5mm nad dnom.

Obrazložitev moje izbire:

1) Porabil sem vso nafto, kolikor jo je cevka lahko potegnila - motor je že kašljal zaradi zraka. No, iz tanka sem včeraj izčrpal še 30 l nafte. Torej, zadnjih 30 l pač ni na voljo. Iz 235 l tanka lahko potegnem le 205 l. S podaljšanjem ceve bom lahko porabil skoraj vso nafto. Morda je bo ostalo 5l, ali pa še manj.

2) Če jemlješ nafto iz sredine (5cm nad dnom) vsa umazanija in voda ostaja na dnu. In to leta in leta, pa sploh ne veš, da jo imaš v nafti. Vmes menjavaš filtre, ki so vedno čisti, v vodnem separatorju ni nič vode in veselo pluješ. Ko pa imaš enkrat res težko morje in te premetava kot orehovo lupino in res rabiš motor, da se rešiš skal se pa vsa ta voda in umazanija zmešata, zamašita filtre in motor crkne. Barka lahko konča na skalah. Če pa vedno jemlješ nafto iz dna morebitno vodo in umazanijo sproti potegneš v filter in separator, dokler je tega še malo. Ob vsaki menjavi vidiš, če je kaj umazan in po potrebi lahko celo pogosteje menjaš, če imaš slabo nafto. Vodo pa sproti odtočiš iz separatorja. Skratka, vodo in umazanijo sproti odstranjuješ in v tanku je le čista nafta. Ko pride tista nevihta ti motor dela in te reši.

No, pri meni ni bilo veliko smeti in nič vode, vseeno pa sem zajem podaljšal in je sedaj tik nad dnom.

Ker sem bil itak že ves umazan sem dobro pobrisal notranjost tanka - vsaj toliko, kot sem lahko dosegel. Dosegel sem pa večino. Tudi najnižjo točko. Zelo malo je bilo umazanije za 6 let uporabe in nobenega čiščenja do danes.

Sedaj se lotimo pokrova: Opazil sem, da se pod navoji luknja še malo zoži. To je odlično, saj lahko naredim dve okrogli plošči iz pleksija in s tem zatesnim.

Pred tesnenjem seveda dobro razmastim vse površine.

Spodaj je nekoliko večja plošča, ki lepo nasede na spodnji rob. Ko jo čep potisne navzdol dobro tesni, saj je med njo in robom tesnilna masa. Že to bi verjetno bilo dovolj, a sem šel korak dalje:

Na njo pride še ena plošča, ki je nekoliko manjša. Ta je namazana po robu zgoraj in spodaj. Ko jo namestim jo še dodatno dobro namažem po zgornjem robu in v reži med ploščo in navoje.

Na obe plošči pride še čep, ki je sestavljen iz dela originalnih navojev prejšnjega počenega čepa in poliestra, ki je zalit znotraj.

Poliester je na spodnji strani lepo pobrušen, tako da tvori gladko površino za naleganje na obroče. Ta čep dobro namažem s stesnilno maso in ga privijem.

Ko čep naleže na plošče jih dodatno potisne skupaj, kar povzroči, da se tesnilna masa dobro razleze povsod in prepreči uhajanje nafte. Zgornja plošča je nekoliko manjša zato, da je sloj mase med njo in tankom debelejši in lahko bolje kompenzira temperaturne raztezke različnih materialov. višek mase se izrine po navojih navzgor in tudi tam naredi tesen spoj.

Upam, da bo to tesnilo, čeprav je tank iz polietilena, ki je izrazito nevhvaležen material za lepljenje. Nanj se nič ne prime.

Najboljše pri celi zadevi pa je, da lahko čep po potrebi spet odvijem in skozi prozorno pleksi plastiko vidim, če je med ploščami kaj nafte. Po tem bi bilo treba le na novo zatesniti čep.

Bomo videli, kao bo tale moj MacGyverski čep zdržal zob časa.

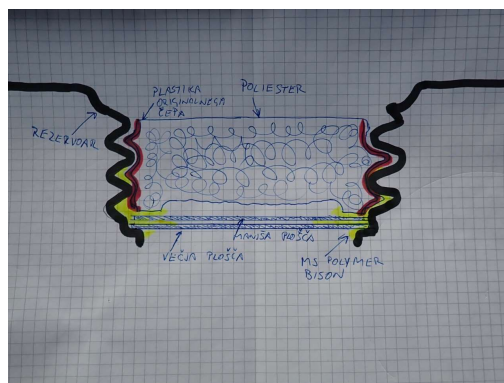
Prej: Plastika na sprayhoodu je bila že v zelo slabem stanju

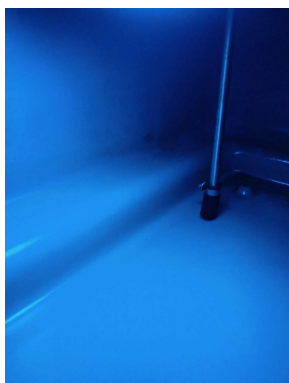
Potem: Plastika je prozorna in po strehi sprayhooda je še en kos blaga.

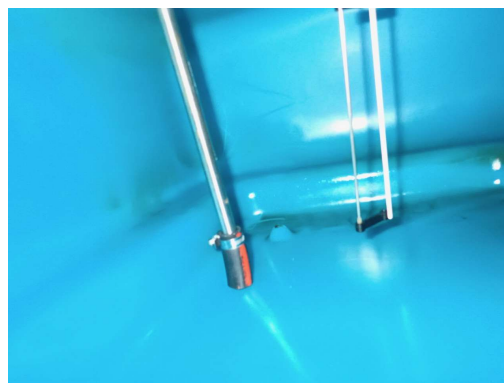
Tole je zlovešča luknja, ki jo moram zapreti tako, da nafta pod pritiskom ne pride ven.

In takole sem si zamislil narediti pokrov

podaljšek sesalne cevi za gorivo

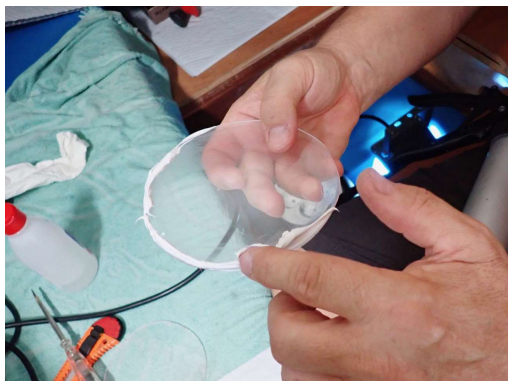
Nekaj malega nesnage je bilo v tanku, a nič groznega

Trije deli bodočega pokrova

Namažem spodnji rob na katerega bo nalegel prvi, večji krog.

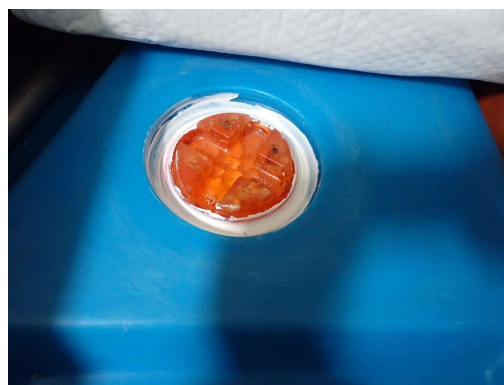
Namažem še krožni pokrov.

Sicer se ne vidi. a tule sta že gor oba kroga.

Namažem še pokrov in ga zavijem na mesto.

Gotov izdelek.

10. maj 2020, nedelja

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Nedelja je dan za počitek.

Zdi se mi, da počivam že 50 dni, le občasno imam blage napade želje po delu.

Ponavadi odigram kakšno pasjanso in medtem me napad mine, včasih pa celo res kaj naredim. Včeraj je že bil tak dan.

Danes sva malo prala in menjala posteljnino, kaj dosti pa se nisva pretegnila.

No, popoldan sem šel zmontirat dva kolesčka na jambor.

Pa nisem plezal 18 m visoko. Kolesčka sta montirana 5 cm nad palubo.

V jambor sem zvrtil po tri luknje in vrezal navoje vanje. Kolesček se privije z enim 5 mm vijakom in dvema 4 mm vijakoma. Zakaj enostavno, če lahko komplicirajo. Tako sem delal 4 luknje s 3,3 mm svedrom (to je prava luknja za vrezat 4 mm navoje). Dve bi pa moral delati z 4,2 mm, kar je prava dimenzija za 5 mm navoje, a takega svedra nimam. Sem pač naredil 4 mm veliko luknjo. Itak je jambor aluminijast in aluminij je tako mehak material, da ni problem, če je luknja malo premajhna. Navoje sem vseeno vrezal brez problemov.

Lili je medtem naredila odlično nedeljsko kosilo.

Pečene bučke s česnom, pečen novi krompirček s Kanarskih otokov in en krasen uležan kos kravice, entrecot.

Ne vem, kako bi prevedel kaj je to za en kos, ker tule govedino režejo drugače, kot v Sloveniji. To je kos mesa, ki je na drugi strani kosti od pljučne. Je zelo dobrega polnega okusa, lepo marmoriran in primeren za žar. A danes ga je Lili delala v ponvi. Midva imava rada meso pečeno na krvavo (angleško, rare), če je dober kos. Entrecot je odlični tudi malo bolj pečen. Danes je bil nekje med meduim rare in medium, dobro zapečen od zunaj in ravno še malo krvav znotraj. Sočen in mehak.

Zraven pa kozarček dobrega rdečega vina.

Zvečer sem si od soseda sposodil bicikel in šel en krog. Po osmi uri zvečer smemo ven. Promenada ob obali je bila polna sprehajalcev, tekačev, kolesarjev in rolkarjev. Španci se še nikoli niso toliko rekreirali, kot te dni.

Po moje je to, da smemo odrasli 14 do 70 let ven samo med 6:00 in 10:00 zjutraj ali zvečer med 20:00 in 23:00 uro precej čuden ukrep. Sigurno ne pripomore k preprečevanju okužb.

Ob 19:59 se vsi vsujejo na ulice, da ujamejo še nekaj minut dneva. Zdi se mi, da so čisto vsi prebivalci Arrecifa od prvega do zadnjega zunaj v tisti prvi uri. Na 2 m razdalje ni mogoče računati, saj so vsi naenkrat zunaj.

Pred korono ni nikoli bilo na ulicah toliko ljudi naenkrat, pa je bilo zraven še na tisoče turistov.

Če ne bi bilo nobenih omejitev bi se ljudje razporedili tokom dneva, tako pa vsi udarijo ven točno ob osmih zvečer.

Otroci smejo pa na ulice le opoldan, ko je najbolj žgoče sonce.

Včasih se mi zdi, da namen ukrepov sploh ni preprečevanje okužb ampak preprečevanje tega, da bi se ljudje imeli v redu. Od jutri dalje bodo odprti tudi lokali (samo terase). Po mojem bo gneča nepopisna. Me prav zanima, kako bodo uveljavljali pravila distanciranja pri Špancih, ki jim to ni v krvi. Sploh pa mi ni jasno, kako bodo obdržali zasedenost teras na zapovedanih 50% kapacitete.

Ko bodo ljudje navalili na teraso ga ni junaka med kelnarji, ki bi jih lahko odgnal.

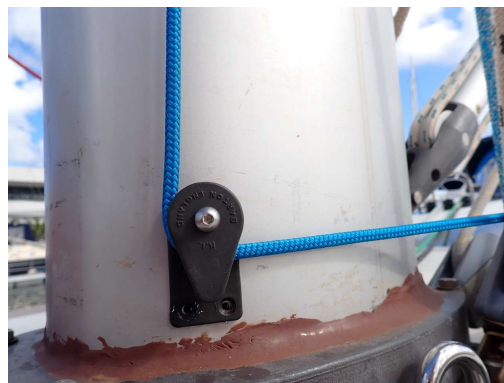
Edino, če bo policija stražila vsako teraso. A po mojem je teras več, kot policistov. Bomo videli, kako bo.

Jaz grem staviti, da bom imel jutri muskelfiber zaradi današnje polurne vožnje s kolesom.

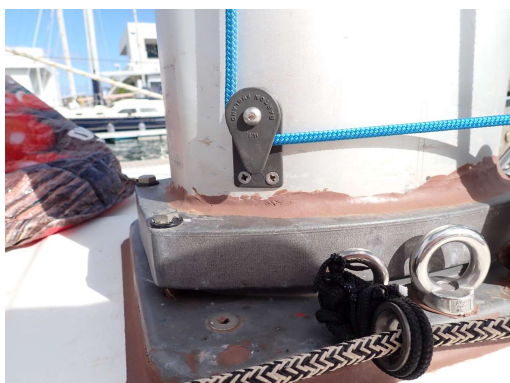
Že zdaj me bolijo ritne mišice, kolikor jih je sploh še ostalo.

Prva luknja in prvi vrezani navoji

Zgornji vijak privit, spodaj so že zvrtnane luknje in vrezani navoji

Gotov izdelek

Ker Lili pere posodo se je pri odtoku zbralo veliko ribic.

11. maj 2020, ponedeljek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Danes je prvi dan, ko smo prišli iz faze 0 v fazo 1.

Približno polovico Španije je v fazi ena. Pogoji za prehod so bili sicer definirani, a jasno, da Španci pravijo, da je Sánchez (predsednik vlade) namenoma pustil v fazi 0 tiste province, ki so politično na nasprotnem bregu. Ista pašta tale politika, kamorkoli pogledaš.

Med tistimi, ki pa smo v fazi ena pa se isti predpis tolmači različno. Ponekod lahko jadraš, ponekod ne moreš. Ponekod lahko samo čarterske barke, ponekod samo špotniki, ki trenirajo za tekme, ...Skratka čista zmeda.

Povsod pa velja, da se ne smeš oddaljiti več kot 12 milj od matične luke in nikakor na drug otok. In kaj je matična luka? To seveda ni jasno. Meni na papirjih od barke piše, da je to Koper, ji je definitivno več, kot 12 NM oddaljen. V času korone je moja baza marina Lanzarote, kjer smo že dva meseca. Verjetno to smatrajo za matično luko, kar tudi je, dokler imam pri njih plačan privez. Torej lahko izplujem (max 12 milj daleč) in se zvečer vrnem. Vmes lahko sidram, ne vam pa kako je s kopanjem, ker tu je pa cela zmeda. Dobro, da so države tako 'uskrajene' in upoštevajo stroko:

Ponekod je lahko sprehajaš po plaži, a ne smeš sedeti ali ležati. Še ustaviti se ne smeš. Ponekod se lahko sončiš, ne smeš pa plavati. Ponekod lahko plavaš, a se ne smeš sončit. Ponekod lahko piješ in ješ na plaži, a le na terasi lokala. ponekod

Skratka stroka si je očitno enotna kaj je varno in kaj ne.

Tule se po novem lahko peljemo štirje v avtu (tudi, če nismo iz istega gospodinjstva), ne smeva pa dva v trgovino, čeprav

sicer spiva v isti postelji. Če bova v isti trgovini se morava delati, da se ne poznavata. Če greva v gostilno sva pa lahko skupaj.

Med deseto zjutraj in osmo zvečer se ne smem sprehajati ali teči ali voziti s kolesom. Razen, če grem v lokal na pijačo. Ali pa v trgovino, lakarno, k frizerju. Takrat pa lahko hodim, tečem (če sem pozen) ali grem s kolesom.

Če te policija ustavi, ko hodiš te kaznujejo, če samo hodiš izven zate določenega časa.

Če pa rečeš, da greš na pivo je pa vse v redu. Torej po samotni poti lahko hodiš samo, če ja na koncu poti gostilna.

V lokalu pa se lahko dobiš z največ 10 ljudmi, a nobeden ne sme imeti simptomov COVIDa.

Aha, Terasa so seveda polne, le tista 2m razdalje si Španci razlagajo bolj po svoje. Meni se zdi bolj 15 cm.

En Nемеc z našega pomola je poizkusil in je zjutraj izplul. Niso ga ustavili. Trenutno je na sidru pred neko plažo in je 11 milj daleč (ima AIS, zato vem). Če ga bodo ponoči kaj gnjavili pa ne vem. Bomo videli. Vse je odvisno od tega, kako si lokalni šerif razlage zakone, ki so napisani precej nejasno.

Danes sem šel s kolesom po dva vijaka, ker nisem imel prave dimenzije na barki (od soseda Francoza si sposojam bicikel, ki mu ga je nekdo podaril). Kolo je sicer odlično, le prve zavore nima, zadnja pa slabo prime. V čendleriji sem reci in piši plačal 20 centov. Dobil sem 4 vijake (ne prav majhne) in tri matice. V Kammu v Ljubljani bi za to dal par €.

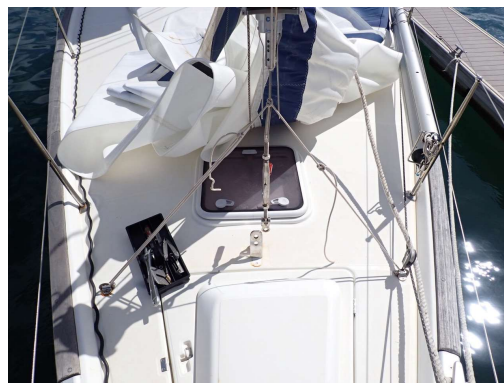
Me je pa resno bolela rit. Tole kolesarjenje moram še ponavljati, da se utrdim.

Pritrdil sem prižeme za neke vrvice. Danes sem tudi uspel razmontirati in spet sestaviti notranjo prednjo pripono, da sem namestil okrasno (in tesnilno) ploščico. Za nataknil en košček jekla je treba odpreti in spustiti navijalno jadro, razstaviti navijalni mehanizem, da se pride do šponarja, sprostiti pletenico, zazstaviti vpetje pletenice, nataknil tisto ploščico na štrcelj, ki gleda iz palube in potem v obratnem vrstnem redu vse sestaviti nazaj, vključno z zategovanjem pripone na ravno pravšnjo napetost.

Seveda, je vmes začel veter spet močno pihati in sva imela polne roke dela, da sva jadro spravila nazaj gor.

Izkoristil sem rahlo zatišje in spustil jadro. Seveda je pihalo kot pri norcih, ko sva ga dajala nazaj gor.

Razstavljen mehanizem navijalca in pritrditve pripone.

Ko je zajla odpeta lahko natakneš ploščico. Jutri jo bom še zatesnil.

Takole je bilo še brez ploščice

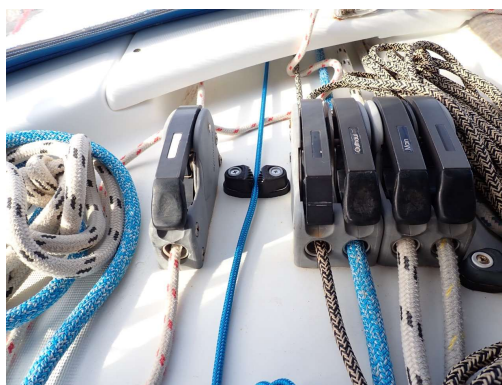
Navijalec pa se po tem, ko ga razstaviš, lahko dvigne po profilu navzgor.

Zajla je zmontirana in napeta.

In sedaj je tu še navijalni mehanizem

Tale štoper sem tudi danes montiral. Zanj sem moral v trgovino po vijake.

12. maj 2020, torek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

No. včeraj sva bila pridna, danes pa je prav lenoben dan.

Razen tega, da je Lili šla v trgovino in lekarno se ni zgodilo nič omembe vrednega.

Še na sladoled ali pijačo se nama zvečer ni dalo ven, čprav je to zdaj dovoljeno, saj prav neugodno piha.

Ni mraz, ob devetih zvečer sem še vedno v kratkih hlačah in majici, a zunaj ni nič prijetno zaradi vetra.

Malo sem brkljal po barki a na koncu dneva nimam nič pametnega narejenega do konca.

Včasih se pač zgodi, da dan mine kar tako.

Danes je bilo več prometa v marini. Ene par bark je odšlo na dnevno jadranje in so se čez nekaj ur vrnili nazaj.

Šolska jadrnica z RYA učenci je danes vadila manevre v marini in pristajanje. Pristajali so na vse možne načine - proti vetru, z vetrom, z bočnim vetrom, ...Pa še večja SAR barka je točila gorivo na črpalki v marini.

To je bilo več akcije, kot smo je videli v celem mesecu prej.

Midva danes nisva izplula na dnevno jadranje. Ko enkrat živiš na barki že celo leto enodnevni izlet ni več tako mikaven, kot bi bil, če ne bi bil ves čas na barki. Moral bi imeti nek razlog, da bi šel ven. Mogoče piknik, ali čiščenje propelerja, in podvodja barke, testiranje novega jadra ali to, da bi se s kom srečal. Kar tako malo ven in nazaj je pa za naju tako, kot bi se doma kar tako brez razloga vsedel v avto in se malo odpeljal naokrog in nazaj v garažo. To narediš recimo z motorjem, ali s čisto novim avtom, ali takoj, ko narediš izpit. Po tem, ko se pa itak veliko voziš pa sama vožnja ni več tako mikavna. Podobno je z najinim jadranjem. Saj je krasno jadrati, a ko pretehtam to, da morava odvezat vse te štrike, pa odvijugat iz marine, pa pospraviti štrike, in bokobrane, pospraviti sončno zaščito glavnega jadra in dvigniti jadra samo zato, da potem lahko malo jadrava in prideva čez par ur nazaj v isto marino zadeva zgubi čar. Še posebno če pomislim, da so zunaj valovi in naju bi zapluskalo po palubi, potem bi pa moral še oprati barko. No, ja mogoče kak drug dan. Danes se nama ni dalo.

Še slik nimam nobenih.

Vseeno je bil lep dan. Dajmo se pratvarjat, da je bila nedelja, pa bo vse v redu.

13. maj 2020, sreda

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Tule še vedno kar precej piha in to iz zahoda. Na terasi, kjer lahko dobiš pijačo jim malo podira senčnike, tako da danes spet nisva šla ven. Zdaj, ko se sme, je zadeva itak izgubila svoj čar. Lili kuha boljše, kot v restavracijah tu okoli, pijača iz hladilnika in popita v kokpitu pa se prileže ravno tako, kot na terasi.

Tisto pivo na terasi se mi je prikazovalo samo toliko časa, dokler ga ni bilo. Zdaj pa ni več tako zanimivo. Ja, malo sem čuden.

Danes sem zamenjal filter pitne vode.

Heron ima tri vodne rezervoarje (preden je bil eden predelan v naftnega je imel štiri). Večji je pod posteljo v prednji kabini (približno 230l), dva pa sta v salomu pod podnicami. Integrirana sta v dno barke in držita vsak po 185 l.

Tule v marini tipično polnim samo en rezervoar, da je voda čimbolj sveža. Ko se sprazne ga ponovno napolnem. Pri tem vode iz vodovoda nič ne filtriram pred točenjem v Heronov rezervoar. Nekateri vedno filtrirajo vodo, ki gre v barko. A s tem odstranijo tudi klor, ki se meni zdi zaželjena sestavina, saj preprečuje, da bi se voda prehitro pokvarila in bi se v vodi zaredile alge.

Tule na Lanzaroteju je voda zelo klorirana. Praktično ni primerna za pitje. Ni sicer strupena, a je zelo slabega okusa.

Tu nastopi najin super duper trosistemski filter.

Gre za filter MAF10, ki filtrira vodo v treh stopnjah:

Prva stopnja je mehanski filter, ki odstrani delce in bolj grobe nečistoče.

Druga stopnja je filter aktivnega oglja, ki odstrani klor, slab okus, večino težkih kovin in podobne nečistoče.

Tretja stopnja pa je zelo fin mikrobiološki filter narejen iz mikro cev (hollow membrane), ki odstrani vse bakterije in večino virusov.

Tak kombiniran filter omogoča, da brez bojazni za zdravje pijeva vodo iz Heronovih rezervoarjev.

Načeloma je treba filter menjati na pol leta, a midva sva iz tegale potegnila celo leto.

Na okusu se še nič ne pozna - se pravi, da aktivno oglje še vedno odstranjuje klor, le pretok se je že zelo zmanjšal, saj so se nekatere mikrocevke že zamašile z nečistočami.

Pred prenavo sva imela posebno pipo za pitno vodo, zdaj pa imava filter kar na mrzli vodi v kuhinji. Torej vsa hladna voda v kuhinji gre skozi ta filter.

Če ne bi preživela toliko časa po marinah bi večino vode naredila z razsoljevalnikom iz morja. Taka voda je povsem primerna za pitje, a v trenutku, ko gre v rezervoar ni več 100% neoporečna, saj ni možno zagotoviti, da so rezervoarji povsem neoporečni, zato pač vso vodo za pitje filtrirava tik pred zaužitjem.

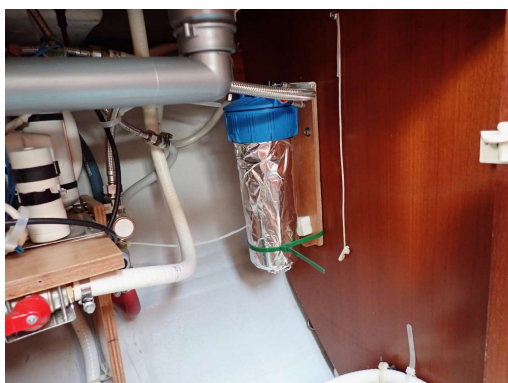
Vesela sva, da na barki ne uporabljava vode iz plastenk. S tem bistveno zmanjšava količino odpadne plastike, pa še ni nama treba vlačiti vode iz trgovin na barko.

Rezervni filter imam seveda na barki in je spravljen v klopi.

Skupaj s še nekaj filtri za Spectra razsoljevalnik. Nekaj zaloge imam še pod posteljo v prednji kabini.

Takole izgleda ohišje filtra. Okrog filtra dam še alu folijo, da svetloba ne pride fo filtra. Tako precej podaljša delovanje filtra.

Kljub temu je na zunanji strani filtra bilo precej umazanije.

Tule se vsaj dokaj dobro pride zraven in lahko normalno delaš in ni treba viset z glavo navzdol.

14. maj 2020, četrtek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Še vedno piha ko vrag, tako da še jutranje kave ne spijsva v kokpitu ampak raje spodaj v salonu.

Enostavno ni luštno sedeti na takem vetru.

V marini na srečo ni vala, a ker je veter od strani, piha namreč s severozahoda, barka je obrnjena na sever-severovzhod, dobro zateguje privezne vrvi, ki glasno škripajo. Ker piha čez otok vulkani malo zmešajo veter in ta piha v sunkih, tako da se barka nagiba na stran in naju resno zateguje.

Danes sem si spet sposodil kolo od soseda in naredil lepo turo po mestu. Ker med decto in osmo (se pravi praktično cel dan) ne smemo ven (razen za nujne nabave) sem seveda imel nujne nabave tehničnih stvari.

Rabil sem regulator napetosti, digitalni termometer, prednjo zavoro za kolo in še par stvari za katere sem itak vedel, da je verjetnost, da jih dobim približno 0%. A to še ne pomeni, da ne grem pogledat, če kaj slučajno vseeno dobim.

Ugotovil sem, da je Ikea zaprta, v nekaterih tehničnih trgovinah te spustijo notri le z vnaprejšnjim dogovorom, eni so odprti le za obrtnike in ne za končne stranke, eni pa delajo s skrajšanim delovnim časom, čeprav je na vratih in na ograji še vedno tabla s starim obratovalnim časom.

V Decathlonu bi moral robo naročit preko spleta in jo tam le prevzamem, v trgovino ne spuščajo strank.

Skratka, izlet je bil super, navozil sem se po mestu in na koncu zelo malo zapravil. Kupil sem le nekaj mleka, da ne hodim ravno prazen domov.

Edino, kar mi je bilo žal je bilo to, da sem pozabil vzeti s seboj nekaj vode, saj je bilo v mestu kar vroče.

Marina pa je na tako prepišnem kraju, da sploh ni vroče.

Francoz je rekel, da je že poizkusil popraviti prednjo zavoro, a da je zajla preveč zarjavela in se ne da, da bo kupil novo.

Ker sem se zdaj že nekajkrat peljal z njegovim kolesom se čutim moralno obvezanega popraviti prednjo zavoro (da ne govorimo o tem, da bi se potem bolj varno vozil).

Popoldan se spravim nad kolo s svojim orodjem, z WD40 in litijevo mastjo.

Zadnja zavora, ki tudi skoraj ni zavirala je potrebovala le nastavitvev in mazanje in zdaj prime v redu.

Prednja pa je rabila resno razmigavanje Bowden cevke in zajle v njej. Ker sem vse razdril sem jo lahko precej bolj razmigal, kot bi jo lahko na kolesu. Na koncu je prav lepo tekla.

Treba je bilo še na novo nastaviti dolžino in sedaj tudi prva zavora dela.

No, verjetno si bom še sposojal kolo!

Prava drama pa se je danes odvijala na našem pomolu.

Na koncu pomola sta dve čarterski barki z Rusi (mogoče niso prav vsi Rusi), ki jih je 'lock down', se pravi prepoved gibanja, zajel ravno, ko so bili v naši marini. Štartali so s Tenerife.

Že nekaj časa se odpravljajo domov, a jim nekako ne uspe.

Danes je po njih prišla jadrnica z Tenerife, a je niso spustili v marino.

Nekaj se je zapletlo s plačilom marine, nekaj pa s prepovedjo gibanja med otoki.

Jaz se v to ne mešam kaj dosti, a kot sem razumel marina za ti dve barki za dva meseca ni plačana in jih zato ne pustijo, da bi zapustili marino. Verjetno je zaplet v tem kdo bo plačal marino. Ali čarter firma, ali gostje ali marina. Raje se ne mešam v to.

Midva marino plačujeva in niso bili niti malo fleksibilni pri ceni. Sem se poizkusil kaj zmenit, pa ni šlo.

Njihovo stališče je zelo enostavno: Mi vas ne zadržujemo, lahko odidete kadarkoli. Storitve opravljamo korektno in v nezmanjšanem obsegu. To, da ne morete nikjer pristati pa ne more biti problem naše marine.

No, zdaj odkar smo v fazi ena lahko celo odplujeva in greva na sidro (max 12 milj daleč). Edino sidrišče pa je odprto na valove iz smeri od severa preko vzhoda in do juga. Sidrišče je zaščiteno le z zahoda. Saj za včeraj, danes in morda še jutri bi bilo povsem v redu, potem pa se veter spet obrne in bi verjetno pribežala nazaj.

Prihranila ne bi nič, saj bi bila spet na dnevni ceni.

Če plačava za en mesec vnaprej imava namreč popust. Edino, kar so odobrili je, da lahko prej izplujeva in nama vrnejo neporabljene dneve. Ampak ne proporcionalno. Takrat bi obračunali porabljene dneve po dnevni ceni. Torej, če greva ven

za par dni ne prihraniva nič.

Nekaj boljše sidrišče je med otokoma Lanzarote in Gracioza, a ker se sidra bliže Graciozi se smatra, da je to že na drugem otoku in tja se pa ne sme. Še eno sidrišče je na jugu otoka (blizu marine Rubicon, a to je oddaljeno več kot 12 milj in tja tudi ne smeva.

Sva pa prestara, da bi se prerekala s pomorsko policijo, če vnaprej veva, da nimava prav. Saj kaj se mogoče da izsilit, a meni se ne da. Tule je preveč lepo in udobno, da bi prekmalu rinil v težave.

Ko bo možno, bova že odplula na Madeiro ali celinsko Španijo ali Gibraltar. Kar bodo pač prej odprli.

Trenutno se da pristat v nekaj lukah, a si obsojen na obvezno 14 dnevno karanteno. Raje počakava še par tednov.

15. maj 2020, petek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Opoldan sem si spet izposodil kolo.

Zdaj, ko zavore delajo, je to čisto druga pesem.

Šel sem pa še v eno čendlerijo vprašat, če imajo slučajno žar na zalogi in ga seveda nimajo. Pa saj stari še za silo dela. Bo že še zdržal še nekaj časa. Naročal ga ne bom, ker dostava tule že v normalnih časih ni zanesljiva, zdaj pa je itak sporadična.

Enega mojstra sem šel vprašat, če bi mi nekaj zavaril. Sojadranci so mi ga priporočili.

Delavnica je taka, stare šole: V hiši, kjer stanuje je garaža predelana v delavnico. Notri je precej zanimivih stvari, ki se jih ne bi branil tehnični muzej, pa tudi povsem moderna oprema. Stari pa je po mojem že v penziji, pa še malo dela, da mu ni dolgčas.

Danes je sedel v svoji delavnici nekaj delal na modelčku ladjice in ni bil pri volji, da bi se lotil varjenja.

Manjana, je rekel. Upam, da to pomeni 'jutri' in ne 'danes ne, potem bomo pa še videli'.

Zavariti pa moram eno palčko na mreži štedilnika.

Italijani res nežno zavarijo tisto mrežo na kateri sedi posoda in ena palčka je na eni strani že odstopila.

Saj sicer še toji tam, kjer mora, na drugi strani je še privarjena, a če je tudi tam zvar tako nežen, lahko vsak čas odpade. In potem ostaneva brez najmanjšega gorilca. No, gorilec bo še, le posoda ne bo stala na njemu. Ta je najvažnejši, saj kuha jutranjo kavico. Torej je bolj pomenben od glavnega jadra.

Pa še nekaj se je danes zgodilo: Po več kot dveh mesecih sva bila zunaj na tortici. Lili se je počutila, kot na prvem randiju.

Morava iti večkrat kam ven, zdaj, ko je par stvari odprtih.

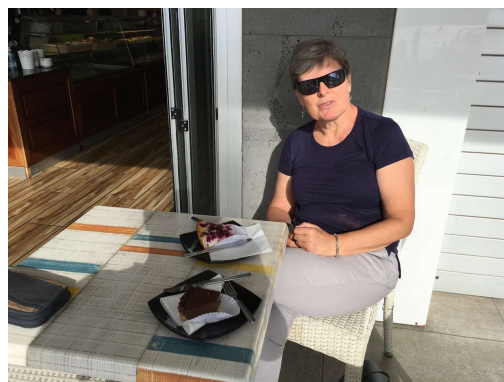
Piha še vedno kar pošteno (občasno do 25 vozlov), a se je veter obrnil in piha bolj s severa, tako da je kokpit malo zaščiten s sprayhoodom.

Sosed, Francoz, od katerega si sposojam bicikel že cel teden resno dela na barki. Ima staro železno barčico, ki je vsa rjasta. Kupil jo je nedavno prav poceni v Franciji in priplul direkno iz Francije že v času zapore. Nekako se je uspel dogovoriti, da so ga spustili v marino. Sedaj je že očistil, zaščitil in pobarval levo in prednjo stran kabine, zdajle dela desno stran. Ob tem menja tudi vsa okna na kabini. To, kar se vidi na sliki je z rjavo temeljno barvo zaščiten desna stran kabine še pred barvanjem in pred montažo novih oken. Mene bi na njegovem mestu bolj skrbela vsa tista rja blizu vodne linije, kot tista na kabini. A vse pride počasi na vrsto. Je tak družaben in prijeten poba.

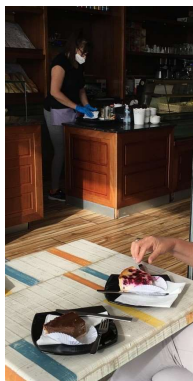
Rusov pa danes ni več. Njihove barke samevajo. Zjutraj jih je na odprto odpeljala jadrnica, ki je šla ven in na sidro in jih prekrčala na barko, ki jih je zunaj čakala že od včeraj. Baje je finančna situacija tam kar zapletena - marina ni plačana, za barke hočejo Rusi denar nazaj (ne vem, če so sploh vse plačali), čarterska firma je v težavah, ... Se zna zgoditi, da se bosta ti dve jadrnici znašli na kaki avkciji. Baje pa sodstvo tu dela počasi.

V marini cveti par rožic.

Bila sva na tortici.

Uboga punca mora delati v maski in rokavicah.

Pogled s terase.

Še en pogled s terase. V ozadju se celo vidi Heron.

Sosed od katerega si sposojam bicikel je priden in dela na barki.

16. maj 2020, sobota

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Noč je bila bolj za silo. Ne eni barki nasproti nas so žurirali do zgodnjih jutranjih ur in iz ure v uro bolj neubrano in glasneje krulili.

Tudi tista Španka z nemogočim smehom je bila prisotna. Sosed S kolesom jih je baje celo poskusil pomiriti, pa ni nič zaleglo.

Danes bo upam bolj mirno, ker če bom moral ponoči vstati ne bom dobre volje.

Za kosilo sva bila pa zunaj na pici.

Ja, saj vem, na pico se gre v Italiji, v Španiji se gre pa na tapase ali paeljo. . . .

Ampak pica je bila povsem v redu. Pa točno se tudi prileže po dolgem času. Postrežba je bila v redu, terasa pa skoraj polna.

Danes sem dobil zanimiv mail, kjer me prijatelj sprašuje, če sem zdaj jadrallec ali kolesar.

Pravi, da sem s svojimi kolesarskimi treningi v skladu z zadnjimi trendi v Ljubljani... kolesarjenje (okrog parlamenta).

Tule žal nimam parlamenta okrog katerega bi lahko kolesaril.

Malo sem pogledal v kakšnem stanju je kuhinja na barki po prenovi in enem letu vsakodnevne uporabe.

Moram reči, da sem izredno zadovoljen z izvedbo in z izbiro materialov.

Pult je še vedno brezhiben, je pa res, da sva v glavnem na barki sama in paziva na stvari. Umivalnik in odcejevalnik tesnita brez napake, armatura deluje odlično, tesnenje md pultom in omaricami je odlično. Skratka, ni pripomb.

S hladilnikom sem še bolj zadovoljen. Nekaj samolepilnih robnih trakov je v začetku malo odstopilo, a sem to saniral z boljšim lepilom. To ni bil konstrukcijski problem ampak samo lepotni, saj so pod robnimi trakovi vsi robovi zatesnjeni z epoksijem ali z Bison tesnilno maso, tako za kakšna vlaga ni mogla prodreti v izolacijo.

Ker iz Kitajske naročen super digitalni termostat nikoli ni prišel, trenutno ta velik kompresor deluje še v ročnem režimu.

Za pol ure ga vključim zjutraj in potem še za pol ure popoldan. Na ta način je zamrzovalnik ves čas zmrznjen. To zagotavljajo veliki zalogovniki energije (takoimenovani 'holding plate'). To so kovinski vsebniki v katerih je izparilna cevka in velika količina antifriz. V pol ure ta antifriz zmrzne in s tem, ko se počasi taja, ohranja temperaturo skrinje globoko pod ničlo.

Ko se mi bo enkrat dalo bom montiral mehanski termostat, a zaenkrat sploh ne čutim potrebe po tem. Sedaj malega komprsorja sploh ne prižigava, saj se bolj boriva proti temu, da v hladilniku ne zmrzuje, kot proti temu, da ne bi bilo dovolj hladno. Na vmesno steno sem dal ploščo armafleksa in zdaj je v hladilniku okrog 6°C. Prej je bilo blizu 0 in je včasih solata zmrznila.

Kadar nimava skrinje vse skupaj hladi samo mali kompresorček.

V tem primeru nastavim termostat (mali kompresor ga ima) tako, da je v levem hladilniku malo pod 0°C, v desnem pa kakšnih 5 ali 6°C.

Skratka, čas investiran v prenovo se lepo obrestuje.

Pica je bila povsem spodobna.

Kuhinja po enem letu po prenovi. Vsak dan v uporabi in ni sledov obrabe.

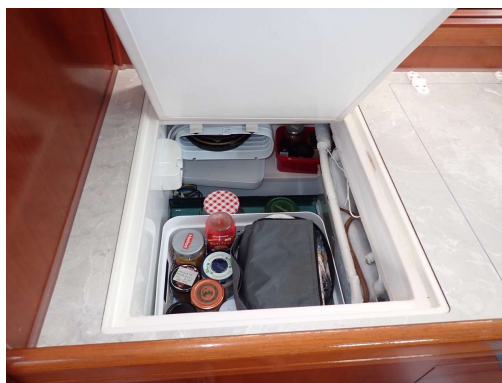
Umivalnik in odcejevalnik so brez napake, pipa pa je vrhunska, čeprav ni navtična. Če jo bo načela korozija jo zlahka zamenjamo, ko bo treba. Zaenkrat izgleda tako, kot prvi dan.

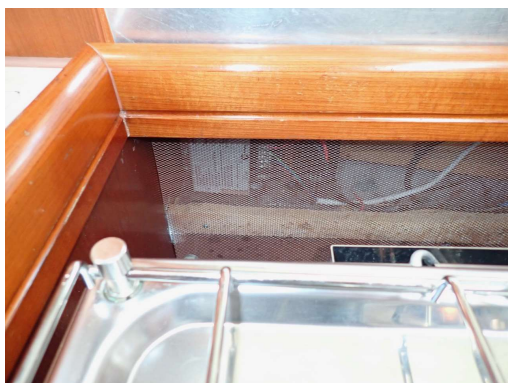
Površina pulta je v odličnem stanju. Lahko se čisti ni madežev. Na sliki levi hladilnik z zamrzovalnikom

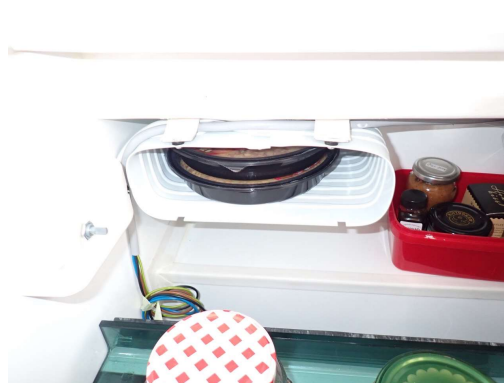
Desni hladilnik se hladi le skozi vmesno steno. Zdaj, ko je levo od njega vključena skrinja sem moral dati vmes še malo izolacije, da notri ne zmrzuje.

Levi hladilnik. Na vrhu hladilnik, spodaj zamrzovalnik.

Mali kompresor je skrit za štedilnikom za mrežico, ki ga varuje pred maščobo.

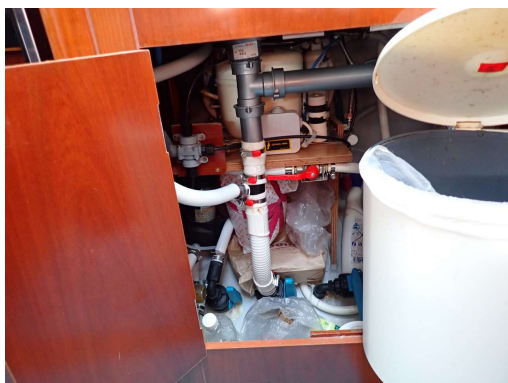
Izparjevalnik malega kompresorja. Če nimava zamrzovalne skrinje vključiva le mali kompresor.

pod hladilnikom je pa zamrzovalna skrinja. Tule je pokrov še na skrinji.

Pod pokrovom je skrinja. Levo in desno se vidi izparilnike.

Ta velik kompresor je pod umivalnikom in je vodno hlajen.

17. maj 2020, nedelja

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Nedelja, 64. dan 'lock-downa' oziroma zaprtja Španije.

Ja, danes je že 64. dan odkar velja v Španiji omejitev gibanja. Sproščanje omejitev so tule kar zakomplicirali.

Najprej so objavili so, da bo sproščanje potekalo po fazah:

- obdobje pred sproščanjem,
- faza 0,
- faza 1,
- faza 2,
- faza 3,
- nova normalnost.

ln objavili, da bodo posamezne pokrajine prehajale iz ene faze v naslednjo takrat, ko bo posamezna pokrajina izpolnila določene pogoje.

Danes je slika povsem drugačna: Nekatere pokrajine so hkrati v več fazah: Ene občine v pokrajini v eni fazi, druge v drugi

fazi, ene nekje vmes, ...

Nekatera območja, ki so po lastnih izjavah zadostile pogojem niso bile odobrene za prehod v fazo, spet neke druge so bile odobrene, a same niso hotele naprej. . . .

Nenadoma so se pojavile še faze 0,5 in 1,5, pa območja s posebno regulativo, ki ne ustreza nobeni fazi, skratka zadevo so tako zakomplicirali, da baje marsikom ni jasno kaj sme in česa ne sme.

Ampak, zadeve se premikajo proti sproščanju ukrepov.

Je pa zanimivo gledati tele Špance, kako se obnašajo.

Ni mi jasno, zakaj nekdo teče ali kolesari ali vozi avto z masko na obrazu, ko daleč naokrog ni nikogar. Ko pa sreča prijatelja si pa oba snameta maske in se objameta in poljubita. Jaz jih ne razumem.

Kakorkoli, vedno bolj gledava kdaj in kam bova lahko odplula.

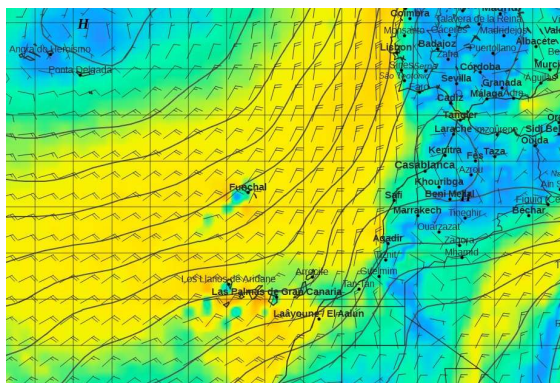
Pot nazaj proti Sredozemlju ne bo niti približno tako lahka, kot pot sem dol.

Ko sem danes gledal napoved vetra za 10 dni je vseh deset dni napovedan kar soliden veter (okrog 20 vozlov) točno od tam, kamor bi rada šla. To seveda za sabo potegne še nasprotni tok (predvsem blizu afriške obale je močnejši) in nasprotni valove. Če sva navzdol rabila 5 dni se nama obeta, da bo plovba do celine trajala 10 dni ali več, razen, če najdeva vremensko okno, ko bo veter malo obrnil vsaj za nekaj dni.

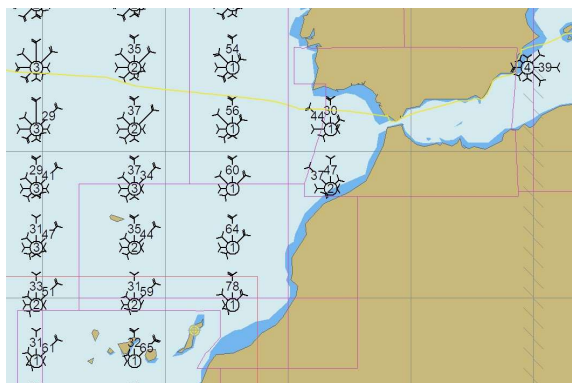
Iz severa (ali severovzhoda) piha ves čas, ko je azorski anticiklon blizu Azorom. Se paravi, ko je vreme stabilno. Spremeni se le takrat, ko kakšna huda motnja tako premakne vremenske pojave, da se podrejo portugalski pasatni vetrovi. Tipično je to takrat, ko je na Atlantiku kaka huda nevihta. Ta pa prinese seveda večje valove.

Če pogledam na klimatsko sliko, ki poda verjetnosti koliko piha kak mesec in iz katerih smeri tudi vidim (maj in junij sta skoraj enaka), da večino časa piha iz severa in severovzhoda. Dolžina črte iz kroga pove kakp pogosto piha iz tiste smeri, če je veter iz tiste smeri bolj verjeten, kot 30% ja zraven napisan še % verjetnosti za ta veter. Postrani črtice pa povedo s kakšno močjo ponavadi piha. Recimo 3 mali repki (se pravi eden na eno stran in dva na drugo) pomeni 15 vozlov. V krogu na sredini piše koliko dni v mesecu lahko pričakujemo brezveterje (3 vozle ali manj).

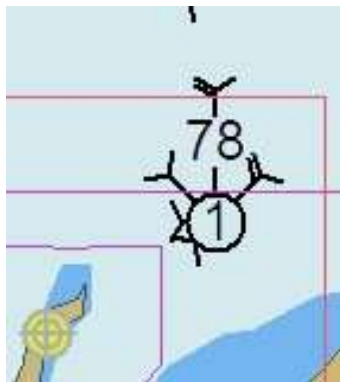
Pravijo, da je na celino skoraj lažje priti preko Azorov, kot direktni, čeprav je pot za 1000 milj daljša.

Takole izgleda napoved za naslednjih 10 dni. Vsak dan je skoraj enako.

Takola pa izgleda slika verjetnosti vetrov.

Razlaga: 78% časa piha v juniju s severa s povprečno močjo 15 vozlov. Občasno piha 15 vozlov iz severovzhoda, občasno iz severozahoda. Samo 1 dan lahko pričakujemo brezveterje.

18. maj 2020, ponedeljek**Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote**

Danes bo dnevnik krajši zaradi piknika, ki se je nekoliko zavlekel.

Zjutraj sem se odpravil do mojstra, ki naj bi mi zavaril mrežo štedilnika.

V petek je sicer rekel 'manjana', a sem si v soboto mislil, da sobota že ne more biti dober dan, in da verjetno 'manjana' pomeni v ponedeljek, saj so ob sobotah vsi obrtniki zaprti.

Danes torej prisopiham do njega. V delavnici je imel par ljudi in so popravljali neko kosilnico. Takoj pri vratih pa sem opazil povsem novo prikolico iz nerjavečega jekla in aluminija. To je verjetno delal celo soboto, torej je njegov 'manjana' verjetno vseeno pomenil v soboto.

Ko je popravil kosilnico me je poklical notri, pogledal, zavaril, pofleksal in pogledal, če je še kje slabo privarjeno. Vse je bilo OK, zato mi je vrnil mrežico.

Ena minuta. Še varilske maske si ni dal gor. Verjetno je kar v miže zavaril, ker če bi gledal, ne bi dočakal penzije z delujočimi očmi. Lepo je naredil. Vprašal sem, koliko sem dolžan.

1 € pravi. Dam mu 5, pa pravi, če res nimam enega? Komaj mu dopovem, da je v redu in sva oba zadovoljna.

Potem mi nekaj govori. Nič ne razumem, a zdi se mi, da me je spraševal, kje sem bil v soboto. Ja, če je celo soboto varil bi mu bilo res lažje to narediti v soboto in ne bi porabil cele minute ampak le 10 sekund. Mogoče bi bil potem račun 20 centov?

Na srečo se še nejejejo mojstri starega kova, ki računajo po opravljenem delu, ne pa po vrednosti za stranko. Kak moderen podjetnik bi razmišljal takole: Brez te mrežice štedilnik ne deluje. Vreden je 1000€. Če mrežico naročiš preko spleta bi to stalo prav gotovo blizu 100€ (z dostavo) in dober mesec čakanja, če se sploh lahko naroči. Drugih mojstrov ni v bližini. Vrednost za stranko je torej nekje med 100€ + en mesec čakanja in 1000€ takoj. Račun bi bil potem 47., da bi izpadel profesionalno in dosti ceneje od alternativ. No, na srečo tale možak ne razmišlja tako in je bil račun 1€. Tehnično gledano računa sicer nisem ravno videl, a oba sva bila zadovoljna s transakcijo.

Popoldan pa smo imeli piknik z Avstrijcem, ki je sam na aluminijasti barki in Francozom, ki je sam na železni barki.

Super piknik je bil. Prav dobro smo jedli in pili in se zabavali. Oba sta kar prijetna družba in ker se je zadeva malo zavlekla je pozen tudi tale dnevnik. Še par minut, pa bi moral popraviti datum.

Slik ni.

19. maj 2020, torek**Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote**

Danes z zamudo objavljam slike z včerajšnjega piknika.

Od Avstrijca sem izvedel precej več podrobnosti glede Rusov, saj je bil on njihov prvi sosed na pomolu.

Sicer so se precej držali sami zase, zato ne vem nič o njih.

Na dveh barkah jih je bilo skupaj 8 in ni šlo za klasičen čarter ampak za delivery (dostavo bark) iz Kanarov na Baleare.

Na Lanzaroteju so se ustavili, ker sta bili obe barki v slabem stanju, predvsem ena je bila praktično neplovna.

Bum ima samo z vrvjo privezan na jambor! Obe imata še druge težave - nekaj z motorji in še več je stvari, ki ne delajo, zato so se ustavili, da nekoliko popravijo barke, ko jih je zadela prepoved gibanja.

Dva od njih sta šla na Tenerife po tretjo barko s katero je potem vseh 8 odplulo proti Balearom, prvi dve barki pa sta ostali tukaj.

Baleari so sicer zaprti za plovbo, a ker gre za dostavo čarterske barke v matično bazo so verjetno dobili dovoljenje - podobno, kot bi šlo za prevoz po cestah. Čeprav so meje zaprte kamijoni vseeno vozijo.

Tako postane takoj bolj jasno, da Rusi ne plačajo marine, ampak tisti, ki je naročil delivery.

Danes sem malo čistil čoln, ki je bil že dobro posut s peskom.

Očistil sem še tisto luknjo na kopalni platformi, kjer imam rezervoar za bencin za čolnič. Spodaj je spojena z morjem, da iz skladišča lahko voda odteka (pokrov ni vodotesen). Tista luknja je bila tako zaraščena, da skozi sploh ni več prehajala voda.

Komaj sem razbil vse školjke, da sem spet odprl odtok. Polno školjk in umazanije je bilo tudi v samem skladišču. Ta del je problematičen, ker ga ves čas zaliva morska voda in od tam vedno čistim školjke, rake, umazanijo in plesen.

Nisem prepričan, kako bi stvar izboljšal. Če bi dno dvignil za 10 cm bi bilo morda boljše, a še ne dobro. Če bi dvignil bolj, potem pa tank za bencin ne bi šel več noter. Zaenkrat bom samo očistil.

Lili je imela spet žehto, kaj dosti drugega pa se danes ni zgodilo.

Napeto pa spremljam plovbo po Grčiji. Plovba Male je postala prava kriminalka. Napeto, kot marela. Beremo: Kam se skriti pred policijo, kako ubežati karanteni, kaznim in vremenu, ...

Ja, zanimivo je potovati v tem času, ko se pravila igre spreminjajo iz dneva v dan in si včasih odvisen od dobre volje nekega uradnika in od tega, s katero nogo je vstal.

Midva bova tule ostala še kak 2 tedna. Potem pa švigneva na sever s prvim možnim vetrom.

Cela ekipa.

Moški del ekipe

Kar dobro smo jedli.

20. maj 2020, sreda

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Kakor tule piha bi bili zelo hitro na Zelenortskih otokih. Za nazaj na sever pa trenutno ne kaže najbolje.

Denes sem hotel malo na potep z dingijem, pa tako piha, da bi bil hitro ves moker. Če bi mi pa crknil motor pa nisem prepričan, če bi lahko priveslal nazaj.

Glede korone je tako, da je tule okuženih praktično zmanjkalo, uradno nadaljujemo z deeskalacijo ukrepov, a ta deaskalacija poteka v čudni smeri.

Od jutri dalje bom moral imeti masko, če bom hotel v trgovino.

Tole z maskami je ena farsa, saj ne povejo jasno čemu so maske namenjene.

Masko lahko nosiš zato, da ne okužiš drugih, lahko pa jo nosiš zato, da drugi ne okužijo tebe.

Vendar to niso enake maske: kirurške recimo preprečujejo, da ne okužimo drugih. Take tudi najbolj pogosto vidujemo.

In če je to namen novega predpisa bi to lahko jasno povedali, da bi ljudje lahko nosili prave maske.

Nekateri pa nosijo maske, ki jih sicer dobro ščitijo pred okužbo (FFP3), a imajo izdihovalni ventil. Torej oni zlahka okužijo vse druge.

Če se srečata nekdo s kirurško masko in nekdo z masko z ventilom je eden zaščiteno dvakrat, drugi pa nobenkrat.

In ker vrla oblast tule v Španiji (v Sloveniji ni verjetno nič drugače) ni povedala koga naj ščitimo (sebe ali druge) ne vemo kakšne maske naj nosimo.

Torej v času najhujše pandemije je bilo v Španiji blizu 1000 mrtvih vsak dan in smo dva meseca hodili v trgovino brez mask. Število okužb je vseno upadalo. Zdaj ko je novih primerov in mrtvih dnevno po desetkrat do dvajsetkrat manj, in ko nove okužbe že iščejo z lučjo pri belem dnevu, bomo pa morali vsi nositi maske. Tale logika mi ne gre v glavo.

Od jutri bomo vsi morali nositi maske v vseh zaprtih javnih prostorih vedno, na prostem pa, če ni mogoče zagotoviti vsaj 2m razdalje med ljudmi. Se pravi v mestih praktično vedno in povsod.

In ker niso predpisali kakšne maske naj nosimo - take, da zaščitimo druge ali take, da zaščitimo sebe, bo seveda na ulicah malo mešano.

Moje stališče je, da je maska na prostem v sončnem in vetrovnem vremenu na Lanzaroteju popoln nesmisel. Ljudje bomo dihali svoj lastni Co2 in reciklirali lastne bakterije in viruse namesto, da bi krepili svoj imunski sistem s svežim zrakom in soncem. Vitamin D je izredno pomemben, ljudem pa omejujejo sončenje na plažah.

In ker se Španci ne pustijo motiti se pač dobivajo v zaprtih prostorih, kjer jih policija ne vidi in ne vidi, da so brez mask. Da pa jih še ne slišijo pa zaprejo še vse okna. In s tem ustvarijo idealne razmere za širjenje virusov. Vrla oblast pa misli, da skrbi za zdravje ljudi.

Nekaj ljudi že zdaj nosi maske in videvam tudi tako umazane maske, da je ne bi dal na obraz če mi plačajo. Večina ljudi z maskami jih nosi 'spuščene na pol droga' se pravi, da jim nos gleda ven, da lažje dihajo. Važno, da jo imajo. Nič hudega, ča je že vsa ponošena umazana, vlažna, rjava in ne prekriva nosu. Prodajalke v trgovini pa se veselo praskajo po obrazu, ker jih pod masko vse srbi, ker ne dobijo vsaki dve uri nove maske. S temi rokami nato prijemajo mojo hrano. No, ja upam, da tole kompliciranje čimprej mine. Švedi so že vedeli, kako se je treba lotiti zadeve.

21. maj 2020, četrtek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

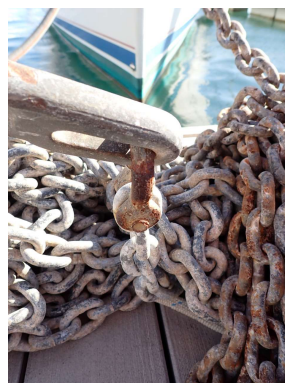
Še vedno tako piha, da ne grem na izlet s čolnom, pa tudi jadra bomo menjavali kak drug dan. Lotim se izgranje kosnika (bowsprit), da bova lahko jadrala z genackerjem in ne bova pri tem lomila prednje ograjice. Sile so pri 12 ton težki in 15m dolgi barki velike. Možnosti so tri:

- zelo močan bowsprit iz eksotičnih materialov (Epoksi, ogljikova vlakna, . . .). Tu mi ne diši cena.
- račji kljun ali podobna varjena konstrukcija. Tu mi ne diši teža, cena in to, da je stvar fiksna, kar lahko pomeni višje cene marin, ker je barka daljša. Se mi je že parkrat zgodilo, da so mi merili barko.
- aluminijast kosnik, ki ga lahko zložim: Odločil sem se za to možnost.

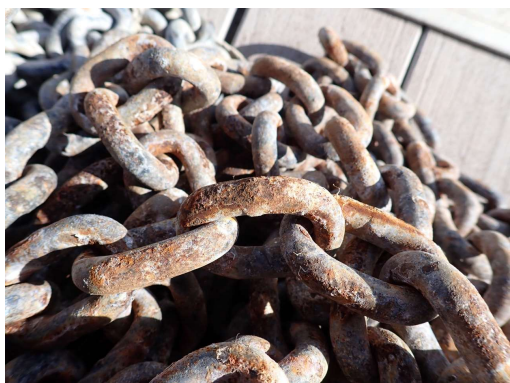
Zaradi velikih sil je nujno potrebno narediti 'bobstay'. To je povezava od konca kosnika na trup barke nekje bolj nizko, ki preprečuje, da bi se kosnik zakrivil navzgor. Moj kosnik bo kratek in bo namenjen samo gennackerju (ki nima fiksne jeklenice), zato sile ne bodo take, kot če bi bil tam flok, z jekleno pripono. Upam, da stranske pripone ne bodo potrebne. Bomo videli. Danes sva torej naredila pritrdišče bobstaya. Navadno rinka na 12mm vijaku. Da vse skupaj čimlepše nasede in čimbolj fiksno drži sem namesto fleksibilne tesnilne mase uporabil izredno močam epoksi kit. Zadeva je itak nad vodno linijo in v sidrnik brizga voda, torej 100% tesnenje ni nujno. Ta epoksi kit pa je med veliko podložko in plastiko barke naredil zelo trdno plast, ki popolnoma ustreza obema površinama. Enako je na zunanji strani. Če moja luknja ni povsem pravokotna in če trup barke ni povsem raven bi lako imeli točkasto obremenitev sil. Tako pa se sila iz rinke razporedi na celotno površino in je s tem zadeva bistveno bolj trdna. Pa še v sami luknji je ta epoksi, kar dodatno preprečuje možnost krivljenja vijaka. Lili mi je seveda pomagala, saj ne znam biti hkrati v sidrniku in na pomolu. Vmes je mimogrede še naredila večerjo, ko je par minut nisem gnjavil. Moram pa priznati, da moja kolena ne marajo več vstajanja iz globokega počepa v sidrniku. Deset let nazaj se mi to sploh ni zdel problem. Takrat verjetno niti ne bi vse verige dajal na pomol, saj bi se mi zdelo notri dovolj prostora. No, 33 kg Rocna sidro mi je še vedno delalo družbo tam notri in kakih 100m vrvi. Verigo sem pa raje zmetal ven. Bomo videli, kako se bo obneslo. Zdaj se epoksi suši, jutri delamo naprej.

Sidro 25 kg in 75 m verige debele 10 mm. 200 kg je šlo iz sidrnika na pomol.

Tale škopec bo treba pa počasi zamenjati. Ga že najeda rja.

Veriga je že bila ponovno galvanizirana. Nekateri deli so pri koncu dobe varne uporabe.

V sidrniku in povsod naokrog je bilo polno delcev rje.

Ko zlezem v sidrnik najdem gnezdo. A kdo ve, če so bile to ose ali divje čebele ali kaj drugega?

Sidrnik na Heronu je dovolj globok, da cel zlezem vanj.

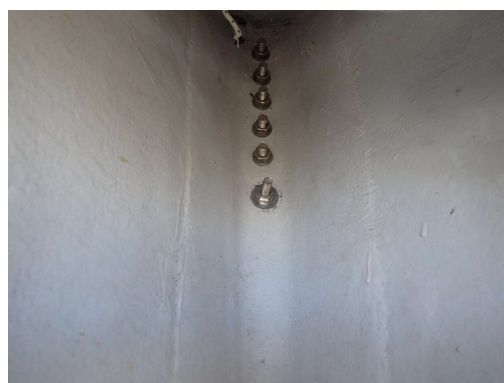
Notri je dovolj prostora za nekaj beguncev.

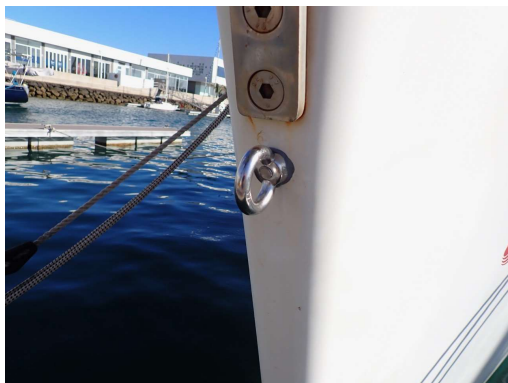
Takole izgleda končana rinka.

Medtem je Lili naredila quesadille za večerjo.

Od znotraj je pač en vijak več, kot prej.

Od zunaj pa izgleda takole.

Kar en bobstay (ukradeno s neta) za ponazoritev kaj je to.

22. maj 2020, petek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

'Danes delamo naprej' sem včeraj zapisal.

No ja, saj delamo naprej ampak počasi. Po kavici in zajtrku se odpraviva v trgovino. Prvič oba skupaj. Uradno se sicer ne sme, a imava pripravljen izgovor, da greva na pivo. To se sme. Pa razumi te predpise, če moreš.

Precej več ljudi ima maske (tudi nekateri, ki so sami v svojem avtu), a ne vsi. Midva sva brez mask in sva zlahka več kot 2 m od kogarkoli drugega, kar bi bil pogoj za masko na prostem.

Pred trgovino si jih vseeno nadeneva. Jaz svojo doma narejeno iz ene stare majice, Lili pa pravo kirurško iz lekarne.

Ko vstopam v trgovino me varnostnik takoj pobara, če sem slučajno z gospodično, ki je vstopala pred mano. Seveda ne, sploh je ne poznam. Ni se mi bilo treba zlagati, saj gospodične pred mano res nisem poznal. Na srečo me ni vprašal za gospo za mano, ki pa jo dobro poznam. V trgovino namreč še vedno sme le en član gospodinjstva. Na pivo pa gre lahko cela soseska brez problema. Danes nesem domov paket mleka, saj sva precej na koncu. Ko grem sam v trgovino in se odločam med mlekom in pivom ponavadi mleko v finalu izpade. Obojega zaradi omejene kapacitete nahrbtnika seveda ne morem nesti domov. Danes, ko je Admiralica z mano pa seveda zmaga mleko.

Tale pot me je precej utrudila. Zadnje čase sem hodil s kolesom in sem že pozabil kako daleč je trgovina in kako vroče je na soncu.

Žal pa se s kolesom ne bom več potepal naokrog, saj sosed Francoz, od katerega si sposojam bicikel jutri odhaja.

Kam drugam, kot na plažo Papagajo. Tam so zbrani skoraj vsi, ki so odpluli iz marine. Tam je pač eno redkih sidrišč na Lanzaroteju. Francoz zato zvečer priredi zabavo za vse, s katerimi se je z veseljem družil. Na njegovi mali železni barkici se nas je gnetlo deset in več naenkrat. Barka je izgledala, kot gliser tik pred izglisiranjem. Krma globoko v vodi, kjun pa je štrlel v zrak. Nismo mu potopili barke. Jutri zjutraj gre na pot. Ob 7:30 bo odrinil, pravi. Mu pač ne bomo pomahali v slovo. To je prezgodaj za naju.

Kaj dosti čez dan nisem naredil. Opral sem sidrnik in palubo barke. Temna voda, ki je tekla dol je bila kombinacija rjavega in črnega peska in rje z verige. 30m (od 75) verige je res v slabem stanju, zato sem jo danes zložil na pomol in jo dobro opral s curkom vode, potem pa, ko se je posušila, sem jo celo premazal s kislino proti rji. Imel sem ravno še pol litra sredstva 'Ospho', ki sem ga nabavil še pred davnimi leti v Antigui. Dal sem ga v lonček in skozi potegnil celo verigo. Kislina se je dobro penila v lončku.

Ospho namreč rjo (železov oksid) reducira in nastane železov fosfat, ki je inertna, trdna snov. Kemično je zadeva verjetno podobna Ferosanu. Vsebuje fosforno kislino, ki reagira z železovim oksidom.

Moram reči, da veriga sedaj izgleda dosti boljše. Naj se dobro osuši, jutri gre nazaj v sidrnik. Mogoče bo potrebno še sprati odvečno kemikalijo z verige, saj kislina reagira tudi s človeško kožo. Dovolj razredčena baje ni škodljiva za vodne organizme, se pravi, da ne bo hujše škode, če vse sperem v morje.

Ospho sicer ni trajna rešitev, a za nekaj časa bo.

Ne morem se pa odločit za to, da bi jo pobrizgal z WD40, ker bo šla veriga slej ko prej v vodo in to ni dobro za okolje.

Mogoče bom vseeno posprejal tistih 30m, ki so res slabi. Zdaj, ko je veriga obrnjena so to metri od 45 do 75 in redko spustim več, kot 45 m verige.

V glavnem, žurka pri Francozu je bila v redu. Edino nisem prepričan, ali bom bolj pogrešal njega ali kolo. Mogoče se pa še kdaj kje srečamo.

23. maj 2020, sobota

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Sosed Francoz je včeraj napovedal svoj odhod ob 7:30.

Ob devetih je bil še privezan. Ob desetih pa je rekel, da bo šel popoldan.

Ima še nekaj za narediti na barki . . .

No, popoldan je res odplul. Malo preveč ljudi je bilo, ki so mu pomagali odvezat barko in smo zato imeli manjšo štalo v marini.

En drug Francoz je povsem zamočil na prednjem štriku. Najprej je preveč vlekel in ni popuščal, za krono vsega je pa še uspel štrik zatakni na bitvo. To je barko zasukalo na mestu. Skoraj je s krmo zadela barko na desni, potem pa se je znašla počez čez premec barke na levi. Še vedno privezana na bitvo in z 20 vozli vetra, ki jo je rinil v premec leve barke.

Malo sta zapletla sidro, štraj in ograjico, kosnik leve barke je moel med štraji skoraj do jambora, sidro se je zataknilo za ograjico, Skratka barki sta se dobro prepletli. Sama sreča, da ni bil kdo poškodovan.

Nekako nam je uspelo odpeti vse skupaj in je Francoz lahko odplul.

Sam niti ni bil dosti kriv za vso polomijo. Njegova edina napaka je bila, da ni dajal jasnih in odločnih komand. A to zlahka razumem, saj on jadra solo, to je njegova prva barka in je bolj začetnik, na pomolu pa je bil 'izkušen' starejši jadralec, svetovni popotnik, ki je stvar zamočil.

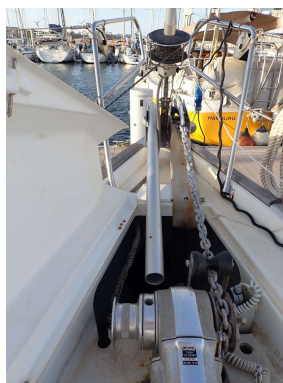
Moja veriga izgleda po obdelavi precej bolje. Ko sem jo dajal nazaj v sidrnik pa je veriga zanihala, naredila se je zanka, ki je s svojo težo potegnila verigo v vodo. Jaz sem bil takrat v sidrniku in sem lahko samo poslušal, kako 70m verige gladko teče s pomola v vodo. Na koncu se je zaslišal še en štrbunk, ko je veriga za sabo s pomola potegnila še sidro. Saj ni bilo nič hudega, sem jo pač splahnil, ko je bila v sidrniku, da ni bila več blatna. Veriga in sidro sta narejena za to, da sta kdaj v vodi. Me je pa rahlo ujezilo, saj je bila prej veriga brezhibno čista in suha, potem pa slana, mokra in blatna.

Nadaljeval sem z izdelavo kosnika. Zdaj rabim le še nosilce. Verjetno bom šel kar do mojstra, da mi zvari par stvari, da se ne bom sam mučil s krivljenjem in vrtnanjem.

Sicer pa je bilo danes resno vroče. Temperatura je bila čez dan 27°C in pripekalo je sonce. Bliža se poletje. Od ponedeljka dalje gredo Kanarski otoki v fazo 2, kar pomeni, da se odprejo plaže in bo dovoljeno plavanje. In mi bomo smeli ven tudi izven zapovedanih urnika.

Po kemični obdelavi je veriga precej lepša.

Takol ebo izgledal moj teleskopski kosnik, ko bo zložen.

Približno takole pa, ko bo iztegnjen naprej.

24. maj 2020, nedelja**Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote**

Lili si je spet zaželela pico. Žal španske prehranjevalne navade niso take, kot najine. Midva imava kombinacijo kosila in večerje okrog petih ali šestih popoldan, a takrat so vsi lokali zaprti. Treba se je odločiti za kosilo ali za večerjo. Zvečer se lokali odprejo prepozno. Če jem tako pozno slabo spim.

Tempirava prihod v picerijo uro pred zaprtjem in sva tam ob štirih.

Napaka v planiranju: kuhinjo zapirajo eno uro preden zaprejo lokal.

In so ostali brez najinih evrov.

Greva pač malo naprej in pojeva kosilo v naslednjem lokalu. Nič posebnega. Ni za ponavljat vsak dan, a je blizu.

Dan je pa res vroč. Še v senci je vroče. Še dobro, da piha.

Ko je popoldan za hip pihalo malo manj sva se hitro lotila menjave jader.

Takoj, ko sem vse pripravil za spustit genovo je spet zapihalo na polno. Potem se z vetrom malo igramo mačke in miši.

Med dvema refuloma uspeva spustit najino veliko genovo na palubo.

Sledi zlaganje, kar sploh ni lahko delo.

Genova je velika dobrih 60 m² in je temu primerno težka. Na palubi ni veliko prostora, veter pa je premočan, da bi jo lahko zvelkla na pomol, kjer je dovolj dolžine za zložiti tako veliko jadro.

Z malo pretepanja z jadrom in nekaj zvrčanje krivde z enega na drugega sva jadro uspela zložiti in pospraviti v vrečo.

Dobra stran je, da se barka vsaj ne ziblje, in da valovi ne zalivajo palube. Ja, tudi na pasaži smo že zlagali genovo.

Pospraviva še solent jadro, potem pa nama nama zmanjka energije. Jadra gredo gor jutri.

Na prvo pripono bo šel flok. Flok je 95% in je občurno manjši od genove, ki je 140%.

Za nejadralce: Ti procenti pomenijo koliko prednje jado gleda žez jambor. Če je točno do jambora je velikost 100%. Če 40% jadra gleda mimo jambora je velikost 140%. Najin flok se konča 5% pred jamborom.

Jaz jadrju, ki so večje kot 100% rečem genova, če je manj kot 100% pa flok.

Namesto solent jadra pa bova dala gor viharni flok.

S tem bova precej zmanjšala površino jader. Na prednji priponi bova šla iz 60 na 43 m², na solent priponi pa iz 25 na 15 m².

Pot na sever bo v glavnem v veter. Ker normalno piha med 15 in 25 vozlov pričakujem navidezni veter med 20 in 30 in manjša jadra bodo več, kot dovolj za ta veter.

V veter lahko jadrava z enim ali drugim ali z obema prednjima jadroma.

Se pravi, če razvijeva flok + viharnik imava spredaj 58 m², kar je skoraj toliko, kot tovarniško predvidena 60 m² velika genova.

Dve manjši jadra pa sta bistveno lažje obvladljivi, kot eno veliko.

Vse to seveda ne vpliva na glavno jadro. Tam imava lahko celo površino 43 m², lahko pa voziva na prvi ali na drugi krajšavi.

Tretje krajšave nimava pripravljene, a je na jadrju pripravljena. Kadar piha preveč za drugo krajšavo midva glavno jadro raje zloživa in voziva le na prednja jadra. Heron lepo pluje le s prednjimi jadri.

25. maj 2020, ponedeljek**Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote**

Zjutraj po kavici se je veter malo umiril in trenutek izkoristiva, da namestiva flok in viharnik na barko.

Gor gre hitreje, kot dol, saj jader ni treba na koncu zlagati. Ravno zlaganje je najzamudnejši del menjave jader.

Tudi zavezat škote na jadra je lažje, kot odvezat stare zategnjene vozle.

Sile na škoti so namreč na Heronu velike. Na škoto genove deluje pri orci sila do 2 toni.

Razvezat vozle, ki je bil večkrat zategnjen s silo dveh ton, pa velikokrat zmožen in na soncu žgan, pa posut s prahom in poslan zahteva nekaj moči in nekaj vstrajnosti. Na novo ga zavezat je pa šala mala.

Torej manjša jadra so na barki. Viharnik je tudi zdaj prvič na rolerju. Prej je bil še kllasično nataktnjen na zajlo, zdaj pa je navit.

Ker je precej krajši, kot celotna dolžina rolerja ima na vrhu nekaj metrov traku, ki je pravtako v žlebu navijalca. To je super, ker prej je imel nekaj metrov vrvi, ki je v močnem vetru vibrirala in tolkla po zajli. Zdaj pa je trak lepo pritrjen v žleb navijalca in ne more delati štale.

Najprej sme mislil, da bova še zamenjala dvižnico glavnega jadra, a je bilo že prevroče in sva se spravila v senco. Za glavno jadro imava namreč novo, boljšo dvižnico. Staro pa bova imela za škote viharnika. Ta ima sedaj prastare škote - še tiste, ki so bile na barki, ko sva jo kupila. Te so sedaj stare 15 let in so povsem trde, pa še predebele so za ta male vinče. Saj gre za silo, ampak le za silo.

To bova uredila v naslednjih dneh in nisva odvisna od vetra, saj to lahko delava tudi v močnem vetru.

Proti večeru sva šla v trgovino. Počasi sva že začela kopičiti zaloge. Lili ima že v glavi (in na spisku v telefonu) kaj morava nakupiti do odhoda. Zdaj poleg stvari za sproti počasi že delava zalogo za na pot.

Na pot bova šla s predpostavko, da naju lahko kje zavrnejo in bova imela zato hrane za dober mesec. In to je veliko hrane in pijače. Na dan spijeva skoraj liter mleka. Samo mleka bo torej več kot 30l. Da o pivu niti ne govorino.

Ker sva brez avta bova zdaj vsak dan krepila zalogo na barki in v enem tednu bova imela ravno vsega dovolj za na pot.

Upam, da bom v tem tednu tudi dokončal projekte, ki sem si jih zastavil.

Zdaj, ko je tako vroče mi je že žal, da nisem več projektov na barki naredil prej, ko je bilo še hladno in se je dalo lažje delati.

26. maj 2020, torek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Še včeraj sem mislil, da bom šel zjutraj k mojstru za švasanje, da mi zvari ene kose za pritrditev kosnika. Ampak sem ponoči malo razmišljal in stokrat v glavi spremenil načrt. Danes sem se odločil, da zadevo naredim kar sam. 'Pouzdam se use i u svoje kljuse' so včasih rekli na balkanu. Ampak čez dan je vroče in sonce žge tako močno, da se mi sploh ne zdi pametno zapustiti sence. Nekaj stvari sicer že naredim, kot recimo natočim vodo, operem kokpit in nekaj brisač za po tleh, napihnem čoln, operem gumijast tepih, na katerem je še ostanek kisline od operacije 'veriga'. Vsega tega sem se lotil, ker je bilo na kopalni platformi nekaj železnih opilkov. Lili opere en stroj perila in gre proti večeru v trgovino. Jaz danes ne grem. Sva izračunala, da ni toliko za pritororit in bo zmogla sama. Saj je zmogla, ampak komaj, ker je toliko nakupila. S Kanarov res ne smemo odpluti brez kanarskega vina. Se ne spodobi. Jaz sem zvečer krivil eno nerjaveče železo iz katerega delam oporo za kosnik. Lepo napreduje, a počasi. Če bi imel kakšno delavnico in v njej kak resen kovaški primež ali vsaj tla, ki se ne majejo pod nogami, bi bilo lažje. Na barki nočem delati, da ne poškodujem gelcoata, zato delam na fingerju. Ta je pa zelo majav in nestabilen. A tudi tako se da. Bom jutri, ko bo kaj več narejenega pripel še kakšno slikico. Me prav zanima, če bo kosnik v redu. Zdržati mora vetrikalno silo navzgor cca 300 kg. Koliko pa na stran pa nimam pojma.

27. maj 2020, sreda

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

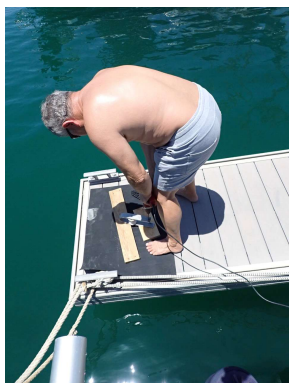
Po kavici in zajtrku Lili spet pere perilo. Pred odhodom bi rada vse oprala in ker je stroj majhen bomo prali kake tri dni vsak dan po en stroj. Če opere več, potem nas obešeno perilo ovira. Jaz pa se lotim izdelave nosilca kosnika. Tale inox je tako žilav, da ga s težavo obdelujem. Vrtanje luknje je zame cel podvig, vrezovanje navojev ravno tako. In ker je mi tla majejo pod nogami in sonce neusmiljeno žge v glavo moje luknje niso čisto pravokotne. Sonce neusmiljeno pripeka zato se v času najhujše pripeke se umaknem in prekinem delo do poznega popoldneva. Takrat vse skupaj ponosno sestavim in provizorično pritrdim na svoje mesto, nato pa na žalost ugotovim, da se kosnik naslanja na ograjico. No, lepa reč. To je pa nekaj, na kar nisem računal, saj mi je na pogled izgledalo tako daleč, da niti nisem meril. Nižje moje konstrukcije ne morem spustiti, saj je tam kolešček za drugo sidro. Sicer bi ga lahko odstranil, saj uporabljam le eno sidro, a ne bi si rad zaprl opcij. Nočem, da mi ena izboljšava pokvari nekaj drugega. Nič ne pomaga, spet kotno brusilko v roko in krajšat konstrukcijo za 2 cm. In seveda potem sledijo nove luknje, in vrezovanje novih navojev, ... Imam dokaj nove svedre, ki so primerni za inox, a tale kos je trdoživ. Ali pa sem kdaj s tem svedrom že vrtal stekloplastiko. Steklo hitro skrha sveder. V les ali plastiko sicer sicer reže brez problema, na inoxu pa se pokaže, če je rob rahlo skrhan. Osmica je najslabša. In 8 mm je že kar konkretna luknja v jeklo debeljine 5 mm. Saj naredim prej vodilno luknjo z manjšim svedrom, a vseeno me nikakor ne gre. Lotim se brušenja svedra. Potem reže nekaj boljše, a nisem povsem zadovoljen. Tudi vrezovanje navojev za M8 mi vzame nekaj živcev. Ali je navojni sveder že malo oslabeled, ali pa je tole jeklo res noro trdo. Mažem z oljem, obračam malo naprej in malo nazaj, a vseeno se bojim, da bom polomil navojni sveder. Seveda vrezujem navoje na roko in ne z vrtalnikom. Na roko imam več občutka. In trdo je kljub temu, da sem za m8 izvrtal 7 mm luknjo, čeprav bi po standardu morala biti velika le 6,8 mm. 6,8 mm svedra pač nimam. Nisem strojnik, a po moji kmečki logiki bi moralo biti lažje vrezati navoje v preveliko luknjo, kot pa v pravilno luknjo. Vrtanje v jekleno konstrukcijo na barki pa je poseben užitek. Tu se ne maje le pomol ampak tudi barka, vsak seveda v svojem ritmu. Vrtam nad vodo, malo nagnjen in s slabo oporo. Če padem notri lahko samo upam, da bo varovalka crknila prej, kot jaz, ker če padem notri padem s priključenim vrtalnikom. V mislih se mi prikazuje stabilen sveder v kakšni delavnici, kjer imaš prenos moči in dovolj majhne vrtljaje, da ne pregreješ svedra, stabilno podlago, delavnica se ne maje, sonce ne žge v glavo in možnost, da padeš v vodo je precej manjša, kot tule.

Sicer moram pohvaliti tole mojo ročno vrtalko. Iskra jo je izdelala in to še v stari Jugi, v prejšnjem tisočletju. Koliko je že ta stroj prevrtal. Med drugim je preživel opremljane stanovanja in hiše, prenavo barke, bil je dve leti na soli in vlagi v Karibih in je zadnjih deset let na barki. In še vedno dela brezhibno.

Kar pa kupiš sedaj pa crkne kmalu po izteku garancije.

Prehiti me mrak. Nisem dokončal.

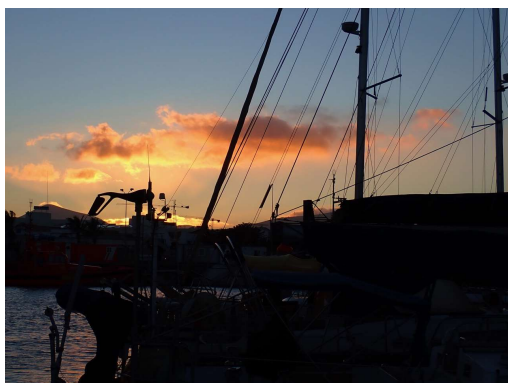
Ah, pa jutri naprej.

Takole na fingerju vrtam, fleksam in vrezujem navoje.

V začetku sem mislil, da bo šlo kar takole, napol v zraku.

Sončni zahod. Pogled z barke.

28. maj 2020, četrtek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Dopoldan nadaljujem z vrtanjem in prednji del nosilca je končan. No, skoraj je končan, saj sem ugotovil, da so vijaki, ki sem jih hotel uporabiti sicer zelo lepi, a jih ne morem dobro zategniti. Imajo lepo zaokroženo glavo in notri gre relativno majhen imbus. Žal se imbus ključ notri obrne in preskoči, če hočem dobro zategniti. Jutri bom šel kupit vijake s šestrobo glavo. Te bom lahko močno zategnil.

Ko sem uporabil enega od svedrov, ki do zdaj še ni vrtal je šlo dosti boljše.

Očitno tiste svedri iz Inter diskonta niso vsemogočni, če se nežno izrazim. Verjetno obstaja razlog, da ponekod en sveder stane toliko, kot tula cela škatla. In ko pomislim za nazaj sem s temi svedri že kar nekaj nredil čez zimo, ko sem imel glavno prenavo barke. Za solent pripono je bilo kar nekaj konkretnih lukenj, pa predelava nosilcev sidra, ... OK, očitno jih bo treba nabrusiti.

Če stvar vzamem kot rekreacijo je pa tole vrtanje čisto v redu. Recimo, da sem danes delal na utežeh. Za bicepse in gornji del trupa. In hkrati na žgočem soncu pridobival vitamin D v boju proti virusom.

Sicer pa se na obzorju že kaže možnost odhoda proti Gibraltarju, bolj natančno v LaLineo. To je špansko mesto na meji z Gibraltarjem.

Admiralica vestno opravlja svoje admiralske dolžnosti in že nekaj časa redno spremlja vreme in korona-ukrepe po okoliških državah. Danes je poklicala v marino in so ji potrdili, da ne rabimo več nobenih papirjev za odhod.

V Španiji se v normalnih časih ni potrebno odjavljati, če zapustiš državo ne glede na to, kam greš. Glede prijave pa je tako, da če pluješ iz celinske Španije na Kanarske otoke (ali obratno) se ni potrebno prijaviti ob prihodu, čeprav pluješ vmes po mednarodnih vodah. V kolikor pa greš recimo iz Portugalske na Kanarske (ali obratno) pa je ob prihodu potrebna

prijava, čeprav sta obe državi v Schengenskem območju.

Admiralica je poklicala je še marino v LaLinei, kjer so ji zatrdili, da v kolikor prideva s Kanarskih otokov, kjer sva že ves čas pandemije, potem ni potrebno ničesar, ne bova v karanteni, ter da naju z veseljem pričakujejo. Ko pa je slišala, da sva pri njih že bila je bila pa sploh vesela (ker sva že v njihovem sistemu ji ni treba vnašati podatkov).

Verjetno bova res šla vsaj za en dan v marino, da bova tam malo bolj domača. Če greva potem ven na sidrišče pred marino in pride kontrola in vpraša od kod sva prišla lahko z mirno vestjo rečem ' od tule iz marine'. In se pri tem nič ne zlažem, pa še preverijo lahko.

Kot kaže vremenska napoved danes se bosta hkrati zgodila dva dogodka:

Do torca imava plačano marino in do torca se bo sistem nizkega zračnega pritiska spustil nad Azore, kar bo obrnilo portugalske pasate in k nam prineslo veter z juga.

Sicer ne bo pihalo čisto idealno in do torca se lahko še kaj spremeni, a kot sedajle kaže bo val zelo majhen, le kak meter, vetra pa prej premalo, kot preveč.

Ker zdaj že cel mesec nabija 15 do 25 vozlov pretežno s severa bo to dobrodošla sprememba za pot na sever.

Upam, da si veter ne premisli.

Trenutno kaže, da se bo ciklon počasi premikal z Azorov proti vzhodu in nam bo omogočal ugodne vetrove vsaj štiri ali pet dni. Sicer nas lahko na poti dobi kakšen dež, a to me ne skrbi preveč.

Zvečer sva šla oba v Mercadono. Ja, vem, da bi lahko naročila dostavo na barko, a sem raje vzel zložljiv voziček, ki ga imava na barki in sva pripeljala težke stvari kar sama. Mleko, pivo in vino je že pospravljeno. Tudi ostalo je v glavnem že vse nabavljeno in bodisi zmrznjeno, v hladilniku ali zloženo po omarah. V ponedeljek nabaviva še nekaj svežih stvari in lahko greva za en mesec kamorkoli.

29. maj 2020, petek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Zbudim se precej zgodaj. Bolj natančno zbudi me ribiška ladja, ki ogreva motorje.

Takoj nasproti marine, v istem bazenu, se pravi manj kot 100m od naju sta privazani obe pilotini, pred njima je SAR barka - to je kar resna zverina za težko morje in večje razdalje, pred njo pa je ribiška ladja.

Manjše ribiške barke so precej bolj naprej, tale največja pa je prav blizu. In po dolgem času so se odločili, da grejo lovit.

Tega dizla ne preslišiš tako zlahka. Pilotine skoraj ne slišim, le zaziblje nas, ko pristaja, SAR tudi ni preveč glasen, tale ribiška pa je.

Malo še zadremam, spijem kavo in se odpravim v čendlerijo po tiste tri vijake. Tule v bližini so tri splošne navtične trgovine. Najmanjša in najdražja je v sami marini, nekaj cenejša je tista na drugi strani bazena takoj za pilotinami. Dober kilometer je do nje po poti, 100m po zraku. Tretja, največja in najcenejša pa je še nekaj sto m naprej po cesti. Grem v tisto tretjo.

In za tri vijake plačam več kot 60 €. No, resnici na ljubo moram povedati, da nisem kupil le treh vijakov. Tile izleti v čendlerije se včasih ne končajo po predvidevanjih. Pa sem se še zadrževal. Zlahka bi nakupil desetkrat toliko.

Zaradi obiska v čendleriji sem nekoliko spremenil načrt pritrditve kosnika na zadnjem delu - pri sidrniku.

Končno sem ga spacial do konca. Malo kozmetične dodelave še rabi, a tudi če nič več ne naredim ga lahko uporabljam.

Izgleda sicer bolj tako, kot bi bil doma narejen. Ampak saj je doma narejen. Pri mojih izdelkih je ponavadi funkcija pred formo. Bi pa pomagalo, če bi imel kakšno bolj resno orodje in morda stabilna tla pod nogami.

Bomo videli, kako se bo obnesel.

Vremenarji zaenkrat še vztrajajo pri tem, da lahko v torek odplujeva. Sicer v začetku ne bo kaj dosti vetra, a Admiralica pravi, da je pri vetru boljše premalo, kot preveč. Mogoče bom pa kupil še par litrov dizla. En tank je sicer pretežno poln, drugi pa je povsem prazen. V skladišču imava še dve ali tri kante. Mogoče napolnim še preostali dve kanti. Ni pa potrebe, da bi napolnil drugi tank. To bom raje naredil v Gibraltarju, da imam zalogo za Italijo, ki ima ponavadi precej drago gorivo. Na vetrove se pa v Sredozemlju tudi ne moreš zanašati. Pravijo, da tam piha bodisi premalo ali preveč. Bomo videli.

Čokolade in arašidov nama ne bo zmanjkalo.

Sredinjska klop v salonu je skoraj polna. Sem notri gre ogromno zalog.

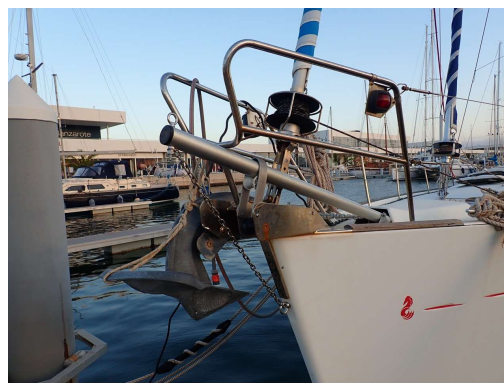
Leva omarica in ..

desna omarica. Skladišča za pijače ni na slikah. Kaj se skriva tam je zaupna informacija.

Kadar delam imam vedno vse nastlano.

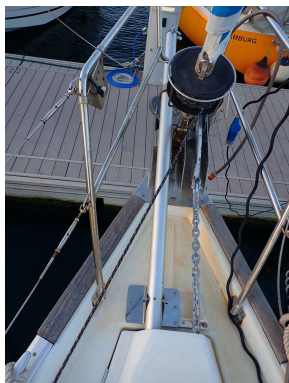
Gotov kosnik. Za zlaganje se odvije en vijak in kosnik se delno skriva v sidrnik.

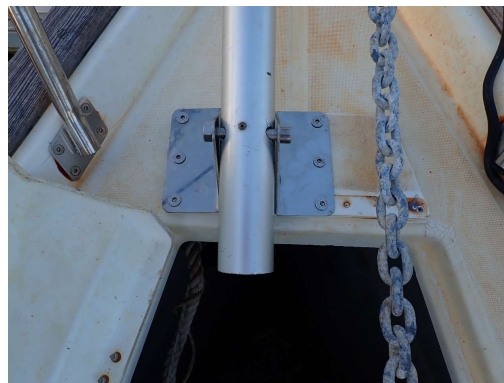
Prednji del.

Morda izgleda malo preveč postrani, a to ima več uporabnih prednosti.

Pogled od zgoraj

Tole sem delal danes. Sploh ne izgleda dosti dela, ko je enkrat vse sestavljeno.

30. maj 2020, sobota

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Tale sobota je minila tako, da nimam kaj pametnega za pokazati, vem samo, da sem cel dan nekaj počel in sem celo utrujen. Sames drobnarije.

Na čakljo sem privezal širok špohtelj (lopatico) in s čolna poizkusil čistiti nesnago z dna barke. Zdaj, ko imam na barki Copercoat si to lahko privoščim, saj je dovolj trd, da ga kovinska lopatica ne poškoduje.

Kaj dosti nisem opravil. Čolnič se premika in je nestabilen, podvodni del trupa pa se kmalu toliko upogne, da ga več ne dosežem. Tistih prvih pol metra od vodne linije se pa zlahka očisti tudi iz vode z dihalko.

Čiščenje je en od tistih trenutkov, ko si želim, da bi bila barka manjša. Podvodje ima več kot 55 m². Širina na vodni liniji je v srednjem delu barke 4m.

Na prvi pogled nimam veliko nesnage. Glede na to, da smo več časa v marini in se ne premikamo bi bilo lahko slabše. Bom pa videl čez kak dan, ko se potopim in si stvar pogledam od blizu.

Opustil sem idejo, da bi šel s čolničkom na izlet in sem ga obesil nazaj pod celice.

Dokončal sem še neke malenkosti pri kosniku in uporabil nekaj, za kar nisem bil prepričan, če bom na barki kdaj rabil, a sem za vsak slučaj vseeno vzel s seboj: Pištola za plastiko, kot jo uporabljajo pri cvetličarjih.

Kovinski lok nad kosnikom se seveda ne prilega natančno drogu kosnika. Drog je okrogel, lok, ki sem ga krivil na roko, pa je se je zvil bolj na parabolo. Na vrhu je torej nekaj špranje, ki jo je pametno zapolniti. Sikaflex, Kent ali Bison tesnilno-lepilne mase so premehke za ta namen. Pomislil sem na epoksi, kat bi verjetno bilo v redu, potem pa sem se spomnil na to toplotno pištolo. Tiste palice so bolj trde, a ne krhke. Ravno pravi material. Sicer plastika verjetno ni UV stabilna, a z zgornje stavni je lok, s spodnje je cev, tako da jo bo sonce dobilo le malo od strani. Pet minut dela. Bomo videli, kako bo. Če odpade ali razpade mi še vedno ostane epoksi.

Pospravljanje orodja in materiala mi je vzelo precej časa. Ta del vedno sovražim.

Ko sem vse znosil dol in poskril po raznih luknjah na svojha mesta sem imel že vsega poln kufer.

Vreme za enkrat še izgleda v redu za odhod. Danes je bilo pretrežno oblačno in občasno je veter že zapihal iz neobičajnih smeri. A le za par minut. Verjetno se že čuti vpliv prihajajoče spremembe. Na barometru se nič ne pozna.

Slikal pa denes nisem.

31. maj 2020, nedelja

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Danes je malo vetra. Da to ugotovim mi niti ni treba iz barke. Samo pogledam skozi okno in vidim, kako vsaj dve barki pereta in sušita jadra. V normalnem vetru to ni mogoče.

Avstrijec se pripožuje, da ima jadra vsa rdeča od kalime. To je veter, ki prinese saharski pesek. Sem bil raje tiho, a sem si mislil: Malo rdeče-rjava jadra imaš, pa tako jamraš. Poznem eno barko, ki ima pa res več peska povsod. Toliko, da so kar zamenjali jadra z novimi.

Je pa res, da tale pesek tudi mene moti. Če pihne iz vzhoda prinese Saharo, če pihne od kjerkoli drugod pa prinese črn vulkanski pesek z otoka.

Zato sva danes oprala palubo. Malo zaradi peska, malo zato, da odplahneva morebitne špene in opilke, ki jih je veter razmetal po celi palubi, ko sem vrtal luknje za kosnik, malo pa zato, da operem panoramsko okno.

Lili ni bila preveč navdušena nad mojim pranjem barke, saj je ravno obesila oprano perilo v kokpitu. Ko jaz perem, voda prši naokrog. Ne znam na suho prati barke.

Panoramsko okno namreč ne tesni in to je treba saniirati. Zadevo sem zatesnil pred kratkim, a očitno ne dobro.

Panoramsko okno je široko skoraj 3 metre. Praviloma bi ga moral tesniti s spodnje strani, kjer je prilepljeno na barko. A do tam se ne pride, ko je enkrat že prilepljen in samo malo pušča. Zato sem tesnil samo robove. Tesnil sem fugo med oknom in palubo.

In tukaj je problem. Rob med leksanom in poliestrom je ozek, materiala pa imata različen koeficient raztezka.

Ko je vroče je fuga kar malo izbočena in tesnenje ni problem, ko je mráz pa je med oknom in palubo kot las tanka razpoka. In na žalost je takrat, ko dežuje, temperatura ponavadi nizka. Torej, ko pripeka sonce okno dobro tesni, ko dežuje pa ne.

Očitno nisem dovolj dobro očistil površin, ali pa nisem imel najboljšega materiala za tesnenje.

Zato sem danes odstranil vso tesnilno maso iz fuge in dobro očistil obe površini. Pobrusil sem okno na enem delu, kjer je bila fuga najožja. Ne vem, če je bilo za 2 mm. Sedaj je fuga povsod širša. Mislim, da ni nikjer pod 5 mm. In Sika se v 5 mm lahko raztegne precej bolj, kot v 2 mm. Upam, da bo sedaj tesnilo tudi v mráz. Ne mika me, da bi okno razbil on vgrajeval novo, saj je to drag in zamuden postopek. V rokavu imam še nekaj trikov, kako rešiti tole tesnenje z manj invazivnimi postopki.

Danes sem počakal, da je bil večer, ko se je sonce skrilo za obzorje in se je ohladilo. Šele potem sem fugiral s Siko. Bomo videli, če bo držalo.

Čez dan pa sva bila pa v restavraciji Nono, Lili si je zaželela pice.

Natakar je bil prebrisan in nama je predstavil nekaj današnjih specialitet. Ko sem slišal, da imajo 'tuna ceviche' je pica pri meni padla po seznamu navzdol.

Na koncu sva izbrala vsak svojo predjed, eno pico za oba in eno sladico za oba. Predjedi so bile izvrstne.

Zvečer pa sva imela obisk. Avstrijec je prišel in zato tale dnevnik pišem malo kasneje, mogoče z več napakami.

Zaenkrat vreme še kaže, da bo odhod v torek primeren. V torek ne bo kaj prida vetra, bova pa sidrala nekje zunaj, da očistim barko in šla nato naprej.

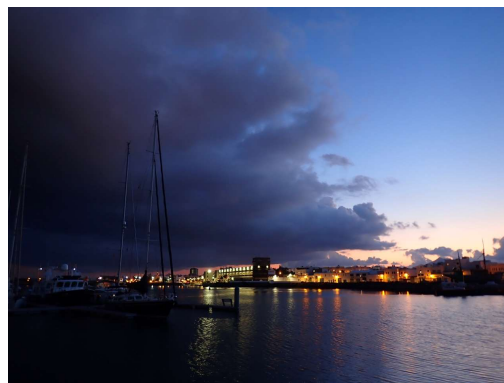
Lili je za predjed naročila Caponato z rakci in medom. Vrhunsko.

Jaz pa surovo tuno. Zelo okusno pripravljeno. Res bi bilo škoda v tako dobri birtiji jesti samo pico.

Danes je admiralica prišla na svoj račun in si kupila par cot.

Večer je postregel z dramatičnimi barvami

Toliko oblakov tule res redko vidimo.

Tako nebo bi me kje drugje skrbelo. Tule pa se ne zgodi čisto nič. A vidi se, da se nekaj kuha.